

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 113 (4613) СУБОТА, 20 ЧЕРВНЯ 2009 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У руках лікаря — найцінніший дар людини, її здоров'я і життя

Завтра — День медичного працівника

Вітання Голови Верховної Ради України Володимира Литвина

Щиро вітаю всіх медичних працівників України — лікарів, фельдшерів, медсестер, ветеранів охорони здоров'я з професійним святом.

На всіх етапах історичного буття найгуманнішою, найблагороднішою, найпотрібнішою сферою людської діяльності була праця лікаря. Складна, відповідальна, жертовна — вона завжди перебувала в зоні особливої суспільної уваги, пошани й поваги, адже зовсім небагато видів трудового подвижництва та творчого покликання можуть зрівнятися з професією лікаря — за вагомістю і важливістю. У руках лікаря — найцінніший дар людини, її здоров'я і життя.

СТОР. 3

Фото Вадима ЛІСНОГО (Укрінформ).

Люди в білих халатах супроводжують нас усе життя. В їхніх руках не лише наше здоров'я, а дуже часто й життя. Хоч би як сьогодні нарікали на стан нашої медицини, та коли хворіємо, звертаємося до лікаря по допомогу й отримуємо її.

Лікар ультразвукової діагностики Сергій Чумак та медсестра Олена Гончарова (на знімку) *Луганської обласної дитячої клінічної лікарні шукають хворобу у маленьких пацієнтів, щоб подолати її і дати можливість маленькій людині нормально розвиватися та жити повноцінним життям.*

А в Києві сьогодні на території Науково-практичного центру дитячої кардіології та кардіохірургії відкриють пам'ятник видатному меценату Миколі Терещенку. На думку директора центру Іллі Ємця, він є прикладом громадянина, який зробив величезний внесок в охорону народного здоров'я: «Сьогодні наша медицина потребує відродження такого дієвого, небайдужого ставлення меценатів. І медикам, і пацієнтам украй необхідна така підтримка».

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ ЧИТАЙТЕ НА 3-Й СТОР.

МВФ погіршує прогноз економіки і погрожує не виділити кредит

Україна може не одержати черговий транш кредиту МВФ у сумі 3,2 мільярда доларів у липні, як на те сподівався український уряд, якщо Київ не виконає низку умов фонду. МВФ планує погіршити прогноз спаду ВВП України до 12 відсотків (з 8 відсотків) і зажадав від Києва розсекретити дані з ВВП, переглянути бюджет, провести аудит «Нафтогазу» і втриматися від різкого зниження процентних ставок. У разі невиконання цих вимог прибуття місії МВФ до України, що планувалося на наступний тиждень, може бути відкладено, а третій транш кредиту буде отримано аж у вересні, **повідомляє Укрінформ.**

КОРОТКО

❒ Укрзалізниця призначила десять додаткових поїздів до Дня Конституції.

❒ На Херсонщині знайшли тіла трьох осіб, які зникли 7 червня у Чорному морі.

(За повідомленнями Укрінформу).

НЕЙМОВІРНО, АЛЕ ФАКТ

Загадкове колесо їздило по городах у Браїлові

Хтось «списав» лініями вісім городів, не зачепивши при цьому жодної рослини. Це точно не людина, це точно не тварина...

СТОР. 8

ФОТОФАКТ

Олександр Добровольський **(на знімку в центрі)** на знак протесту проти бездіяльності командування Чорноморського флоту Російської Федерації у розв'язанні ситуації з ошуреними вкладниками, котрі вклали гроші в будівництво чотирьох будинків по вулиці Астана Кесаєва, прикував себе наручниками до воріт перед будинком штабу ЧФ.

Фото з сайту www. new-sebastopol. com.

ПОДІЇ

Під завалом у шахті «Єнакіївська» знайшли живого гірника

У Донецькій області в шахті «Єнакіївська» рятувальники встановили звуковий зв'язок з гірником, що опинився під завалом 17 червня. Учора рятувальники очистили один уступ, в якому сподівалися знайти гірника, але він виявився в наступному. На момент верстки номера тривало розчищення цього уступу. Нагадаємо, обвалення в шахті «Єнакіївська» сталося о 22.45 17 червня. У зоні обвалення опинився забійник 1960 року народження.

Із Сербією торгуватимемо вільно

Президент Сербії Борис Тадич восени 2009 року відвідає Україну з офіційним візитом, під час якого планується підписати низку угод, зокрема про вільну торгівлю. Така домовленість була досягнута під час зустрічі Президента України Віктора Ющенка в місті Нові Сад (Сербія) з його сербським колегою. Тадич повідомив, що до складу офіційної делегації Сербії планують включити представників ділових кіл країни: «Ми хочемо підписати низку угод, які сьогодні розроблюються». В. Ющенко зазначив, що на стадії розробки перебуває 21 двостороння угода, в тому числі про безвізовий режим для громадян двох країн, **повідомляє прес-служба глави держави.**

Також В. Ющенко заявив, що Україна підтримує вступ Сербії до Світової організації торгівлі.

Електронна версія газети «Голос України» в Інтернеті

Оголошено передплату на електронну версію газети «Голос України». З 1 липня 2009 року редакція газети «Голос України» закриває безкоштовний доступ до свого сайту. Газета буде доступна лише передплатникам на інтернет-сайті **golos.com.ua**

Детальніше про умови передплати дізнаєтеся з інформації, розміщеної на цьому сайті (розділ «Передплата»).

Шановні читачі

Передплату на «Голос України» на друге півріччя 2009 року продовжено до 24 червня 2009 року включно. Ви маєте можливість передплатити «Голос України» й одержувати свою газету українською або російською мовами з 1 липня.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 113 (4613)
СУБОТА, 20 ЧЕРВНЯ 2009

У НОМЕР

Країні потрібна авторитетна влада

Голова Комітету Верховної Ради з питань національної безпеки і оборони Анатолій Гриценко ***(на знімку)*** зустрівся із студентами Київського університету права у рамках нового проекту «Майстер-класи видатних науковців та громадських діячів України». Він розповів майбутнім юристам про своє бачення конституційних змін.

Зокрема, парламентарій зауважив: кожен закон перед ухваленням потребує суспільного обговорення. Однак не так давно всі бачили, як дві політичні сили намагалися потай «просунути» свій варіант Основного Закону, продовжив він. Натомість Анатолій Гриценко, як і Президент, із свого варіанта змін до Конституції секрету не робить.

На думку А. Гриценка, країні слід перейти до президентської форми влади. Згідно з його «Конституцією порядку», глава держави обирався б народом, формував уряд і очолював би його. Тоді ця людина особисто відповідала б за все, що коїться в країні. Звісно, важливо, щоб за таких необмежених повноважень людину не «занесло», наголосив парламентарій. Саме тому законопроект передбачає спрощення процедур імпічменту та проведення всенародного референдуму, а ще — зняття недоторканності. Не варто боятися авторитарності влади, наголосив А. Гриценко, бо така влада здатна буде навести лад в країні. За умови, якщо вона буде авторитетною.

У свою чергу, студенти апелювали до європейського традиційного парламентаризму і цікавилися юридичними нюансами презентованого документа та реалістичністю його втілення у нашій країні. Як зауважив на початку зустрічі ректор університету Юрій Бошицький, спілкування з людьми, котрі стоять біля витоків законотворення, особливо цінне для майбутніх юристів, адже це прямий контакт із «носіями знань та інтелекту». До речі, для студентів, як з'ясувалося, схоже спілкування не вдивовижу — окрім українських політиків і учених до них часто приїздять і закордонні фахівці. Так, першокурсник Дмитро пригадав міжнародні конференції за участю угорців і чехів. Каже, приїздили до них фахівці з Білорусі, Канади та Америки. Він вважає, що Конституція у нас непогана, але треба «врегулювати відносини між Президентом, Верховною Радою і судовою владою, щоб не було між ними суперечностей», ділиться він думками з журналістами.

Надія СМІЯН.

Народні депутати залишають «Батьківщину»

Під час учорашньої прес-конференції народні депутати Геннадій Задирко та Володимир Каплієнко (БЮТ) повідомили, що написали заяви про вихід із партії "Батьківщина", проте намірів складати депутатських повноважень не мають. Причиною цього рішення став конфлікт Прем'єр-міністра Юлії Тимошенко з міністром транспорту і зв'язку Йосипом Вінським. Також народні депутати повідомили, що не голосуватимуть за відставку міністра, оскільки вважають, що глава уряду започаткувала війну з Вінським та його однодумцями, щоб прикрити власну неспроможність дотримуватись обіцянок, даних народові України.

В. Каплієнко повідомив, що, не виходячи з фракції БЮТ, вони підтримуватимуть проведення економічних реформ, однак не голосуватимуть з питань, які стосуються «позбавлення певних свобод в Україні». Оцінюючи власні перспективи як «політичних холостяків», В. Каплієнко спрогнозував, що спочатку, очевидно, відбудеться засідання ради коаліції, де розглядатиметься їхнє питання, далі, під час засідання фракції БЮТ, буде ухвалено рішення про виключення з фракції «як людей, котрі не поділяють чого-то», після чого будуть спроби позбавити депутатських повноважень через суд.

Не обіцяти, а приймати конкретні рішення

Під час перебування Голови Верховної Ради Володимира Литвина в Донецьку та спілкування його з мешканцями краю йшлося про найактуальніше.

На прес-конференції журналісти, безперечно, не оминули увагою тривалі резонансні «маневри» в Кабінеті Міністрів. Зокрема, цікавило, хто стане наступним екс-міністром і хто може претендувати на звільнені вакансії? «Що стосується вакансій, то їх, якщо не помиляюся, чотири: міністри фінансів, закордонних справ, оборони та транспорту і зв'язку. І я думаю, що наступного тижня ще кілька вакансій з'явиться, — висловив своє припущення Володимир Литвин. — А ви знаєте, для того, щоб Кабмін міг приймати рішення, потрібно щонайменше 17 членів уряду. Отож я не виключаю, що почнеться практика «вибивання» міністрів».

А ще згадані події в Кабміні глава парламенту вважає непоганим шансом здійснити там кадрову чистку. Бо, на його глибоке переконання, уряд потрібно формувати з людей, «які будуть залежати не від настрою партій, а тих, які в цей складний період можуть взяти відповідальність на себе». Володимир Литвин заперечив імовірність перемовин стосовно того, що представники очолюваного ним блоку політичних сил можуть претендувати на вільні вакансії в уряді. Такі переговори, за його словами, ніколи не велись і не ведуться нині. «Ми принципово не беремо участі в уряді, — каже Голова Верховної Ради. — Бо дорожу тим авторитетом, який у мене є. Не берусь й оцінювати рівень рейтингу... Важливо, що мене розуміють, підтримують думаючі люди. І таких людей з кожним днем буде більше».

> Володимир *ЛИТВИН*: «А ви знаєте, для того, щоб Кабмін міг приймати рішення, потрібно щонайменше 17 членів уряду. Отож я не виключаю, що почнеться практика «вибивання» міністрів».

Не секрет, в Донеччині, що межує з Російською Федерацією, є чимало симпатиків, які панацеєю від всіх вітчизняних бід вважають необхідність приєднання до сусідньої держави. Володимир Литвин категорично спростовав такий розвиток подій. «Дуже добре знаю провідних російських політиків і в мене з ними гарні людські стосунки, — каже він. — Так от: ми для них вже стали нецікавими. Ми залишилися на одному етапі, а вони пішли далі. Вони вже мислять глобальними категоріями. Якщо говорити про Росію, то, дай Боже, їм освоїти те, що у них є. Також слід не забувати — вони хочуть бачити нормального й прогнозованого сусіда. Вони хочуть співробітничати».

Чи не найбільше в день поїздки на Донеччину Володимира Литвина тут чекали гірники Шахтарська, які вже майже зневірилися у своїх намаганнях таки добитися відновлення закупівлі видобутого палива від ДП «Вугілля України». Втративши можливість реалізувати власну продукцію, шахтарі орендних шахт фактично залишилися без засобів до існування. На вугільних підприємствах з'явилася заборгованість у зарплаті, тут не стало коштів для сплати навіть за електроенергію та комунальні послуги, припинилися відрахування до міського бюджету Шахтарська.

Під час зустрічі з гірниками шахтоуправління імені В. Чапаєва глава парламенту висловив власне бачення розв'язання проблеми. На його переконання, назріла необхідність нарешті переглянути енергетичний баланс держави на користь вугілля. Тобто потрібно зробити все, щоб збільшити використання вугілля та обмежити використання закупленого за кордоном газу. Крім того, також слід обмежити обсяги закупівлі вугілля за кордоном і натомість вкладати кошти в розвиток вітчизняного вуглевидобутку.

До речі, до гірників Володимир Литвин приїхав не з порожніми руками. Він розповів про підготовлений і внесений ним на розгляд парламенту проект постанови «Про невідкладні заходи щодо підтримки вугледобувних підприємств, стабілізації соціально-економічної ситуації у вугільній галузі та забезпечення енергетичної безпеки України». Одним із пунктів цього документа є й такий, що найбільше хвилює нині гірників орендних шахт Шахтарська — «Кабінету Міністрів України: до 15 липня 2009 року з урахуванням планів виробництв вуглевидобувних підприємств усіх форм власності затвердити графік закупівлі вугілля за державні кошти до державного резерву енергетичного вугілля у 2009 році».

Постанова Верховної Ради має посприяти забезпеченню щомісячної закупівлі вугілля в підприємств та своєчасності розрахунків за паливо, що має нарешті зняти соціальне напруження в Шахтарському районі та у всьому вугільному регіоні. Як каже Володимир Литвин, в разі, якщо парламент підтримає цей важливий документ, це буде «виконання річної норми». «Краще одне позитивне рішення, ніж багато обіцянок», — вважає він.

Ліна КУЩ.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Місцеві фінанси у Британії формуються з податку на нерухомість

Учасники семінару «Діяльність сучасного європейського парламенту: практика, досвід, проблеми» обмінялися досвідом, який стане в пригоді на шляху розбудови та утвердження демократії.

Британський парламент, що має майже тисячолітню історію, подеколи називають «матір'ю всіх парламентів», чим дуже пишаються британці. Але, попри це, тут досі тривають дискусії щодо виборчих систем, доцільності певної кількості місць у парламенті, ролі ЗМІ у висвітленні політичного життя. Голова британської делегації, член Парламенту Великої Британії Джон Гроган — депутат третього скликання від партії лейбористів і з 2005 року частий гість у Києві. Багато разів пан Гроган виступав з промовою у палаті громад британського парламенту, висловлюючи підтримку членства України в Євросоюзі. Британський парламентарій позитивно оцінив той факт, що в роботі семінару взяли участь не тільки представники українського парламенту, а й інших гілок влади, громадських організацій, що свідчить про зацікавленість суспільства в обговоренні порушених питань. Він також відзначив позитивні зміни в нашій державі та у Верховній Раді порівняно з 2005 роком, відколи почав регулярно відвідувати Україну. «І дуже вільна, розкріпачена преса, яка часто дратує політиків, є добрим прикладом, як просунулася Україна на шляху демократії», — наголосив Дж. Гроган.

А представник британської опозиції — пан Філіп Данн, обраний від партії консерваторів, розповів про те, який внесок можуть зробити опозиційні партії у парламенті та які засоби є в їх розпорядженні. Велика Британія за традицією не має писаної друкованої Конституції, тому роль опозиції формувалася не на основі законів, а лише спираючись на практику. Передача влади від однієї партії до іншої, від одного уряду до іншого відбувається на туманному Альбіоні досить плавно, без революцій та потрясінь. На запитання журналістів, чи бувають у британському парламенті сутички між депутатами, блокування чи якісь інші протестні акції, пан Данн розповів, що ще декілька століть тому сутички були. Тому донині відстань між лавами, де сидять проурядові депутати та опозиціонери, становить... дві шаблі, помножені на два, щоб політичні опоненти не могли дотягнутися один до одного.

Учасники семінару «Діяльність сучасного європейського парламенту: практика, досвід, проблеми».

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

У свою чергу, перший заступник голови Бюджетного комітету Верховної Ради Євген Кирильчук зазначив, що нашій молодій державі варто повчитися у тих, в кого великий досвід демократії. Особливий інтерес для українських парламентарів, зокрема, викликав досвід Британії у розвитку бюджетних програм на місцевому рівні. Там левову частку місцевих бюджетів становлять податки на нерухомість, тоді як у Верховній Раді було декілька спроб прийняти закон про податки на нерухомість, але безрезультатно.

У другий день роботи семінару відбулося ще три тематичні засідання: «Взаємодія парламенту із ЗМІ», «Представництво депутатів у парламенті. Зв'язок із виборцями та їхня відповідальність перед суспільством. Дотримання вимог Конституції, відповідальність депутатів перед політичними партіями, які рекомендували їх до складу парламенту», «Характеристика апарату парламенту». Учасники дискусії обговорили значущість вільної, «живої» преси, яким чином ЗМІ впливають на роботу парламенту, труднощі життя депутатів «під постійним прицілом камер», як може партійне керівництво забезпечити дисципліну в своїй партії, одночасно надаючи можливість вільного висловлювання своїх поглядів депутатам; як партія відповідає на можливість міграції депутатів; яким чином члени опозиційних партій взаємодіють на парламентській арені; якими мають бути стандарти діяльності працівників апарату парламенту.

Юліана ШЕВЧУК.

У руках лікаря — найцінніший дар людини, її здоров'я і життя

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Щоденна самовіддана праця медиків України, їхній професіоналізм, доброта, душевне тепло, милосердя і співчутливість спрямовані на забезпечення належного рівня медичної допомоги населенню нашої країни. Залучивши знання, досвід, фахове сумління та творче осмислення кращих світових напрацювань у сфері медицини, українські медики активно працюють задля створення такої системи вітчизняної охорони здоров'я, яка б гарантувала кожному громадянину мати можливість вчасно отримувати гідну допомогу, піднесла медичні професії до статусу найавторитетніших, найбільш запитаних та найповажніших у суспільстві.

Верховна Рада України вбачає своїм пріоритетним завданням у цьому процесі допомагати вам створенням повноцінного комплексного законодавчого забезпечення, щоб реалізація конституційного права громадян на охорону здоров'я могла здійснюватися гарантовано, безперебійно й у повному обсязі.

Відповідальна праця вітчизняних медиків, новітні практичні досягнення галузі, активне впровадження сучасних лікувально-діагностичних технологій, якісна насиченість фармакологічного ринку вселяють надію на те, що українське суспільство вже в недалекому майбутньому зможе досягнути достойних стандартів життя.

У цей святковий день зичу всім вам добра, благополуччя, успіхів у нелегкій подвижницькій праці в ім'я людини, на благо України.

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН.

Бажаю справедливого визнання вашої праці

Усім вам — терапевтам, хірургам, кардіологам, лаборантам, травматологам, рентгенологам, стоматологам і всім-всім іншим, незалежно від назви спеціалізації, складаю сердечну подяку.

У цей особливий, достойний і піднесений день вашого професійного свята дякую вам, дорогі наші рятувальники, за вашу самовіддану працю.

Прикро мені бачити, як недосконалість в організації життя держави, злочинна недбалість, а почасти й корумпованість та безвідповідальність посадових осіб, котрі повинні відповідати за свої слова і вчинки, дошкульно вражає працівників охорони здоров'я, позначається на здоров'ї пацієнтів, всього нашого народу.

Попри всі сьогоднішні негаразди, вірю, що високе і величне гасло — «Здоров'я кожного — багатство всіх!» — завжди буде дороговказом у вашій благородній діяльності, яка залишається чи не найважливішою для існування Української Нації.

З нагоди Дня медичного працівника щиро бажаю вам доброго здоров'я, успіхів, благополуччя, радості в серці й любові у ваших родинах, а також належного, справедливого визнання вашої праці з боку держави.

Віталій КОРЖ, народний депутат України (фракція БЮТ).

У Черновецького придумали нові тарифи на медпослуги

Проект рішення «Про регулювання тарифів на платні послуги, надавані лікувально-профілактичними державними та комунальними закладами охорони здоров'я» обнародувано на сайті КМДА. Мова йде про запровадження плати в Київській міській наркологічній клінічній лікарні «Соціотерапія», на Київській міській станції швидкої медичної допомоги і медицини катастроф, у центрі «Здоров'я» Печерського району, шкірно-венерологічному диспансері № 5 Подільського району, поліклініці № 1 Голосіївського району і поліклініці № 2 Шевченківського району Києва.

Автори проекту відзначають, що необхідність установлення тарифів виникла у зв'язку зі збільшенням тарифів на комунальні послуги, зростанням цін на лікарські засоби, підвищенням мінімальної зарплати. Також вони підкреслюють, що це робиться з метою раціонального використання бюджетних коштів і поліпшення фінансово-господарської діяльності лікувально-профілактичних закладів охорони здоров'я. Передбачається, що термін дії регуляторного акта не обмежений і залежить від економічної стабільності в країні.

Нагадаємо, сьогодні ці послуги надаються безплатно.

Вдячність за співпрацю

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Комітет з питань охорони здоров'я напередодні професійного свята — Дня медичного працівника — провів розширене засідання з представниками громадських організацій.

Голова комітету Тетяна Бахтеєва високо оцінила громадські ініціативи та персональний вклад кожної з організацій у зміцнення національної системи охорони здоров'я. Вона відзначила їх роль у процесах реформування системи, вдосконалення юридичного і соціального захисту пацієнтів і лікарів, розвитку медичного права. Це величезний інтелектуальний потенціал, ефективне використання якого може докорінно змінити ситуацію в охороні здоров'я на краще, підкреслила парламентарій.

Очільниця комітету наголошувала, що багато громадських організацій брали активну участь у розробці законопроекту «Про фінансування і медичне страхування». Зокрема, добродійний фонд «Медицина і право», Український медичний союз, Всеукраїнське лікарське товариство, Асоціація паліативної допомоги, Рада захисту прав пацієнтів, Міжнародний фонд допомоги хворим та представники інших громадських організацій, які працювали над законопроектом в рамках дорадчої ради, створеної при комітеті.

На засіданні медики висловили своє бачення майбутнього медицини в Україні, шляхів виходу охорони здоров'я з кризи, напрямів реформ, а також свої пропозиції щодо подальшої співпраці з комітетом.

Тетяна Бахтеєва привітала учасників засідання з Днем медичного працівника та вручила представникам громадських медичних організацій подяку Комітету з питань охорони здоров`я за плідну співпрацю.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Під час засідання парламентського Комітету з питань охорони здоров'я за участі представників українських громадських організацій, присвяченого Дню медичного працівника України. На знімку (зліва направо): заступник голови Віктор Корж, голова комітету Тетяна Бахтеєва.

Громада обирає ФАП

Вісім районів Дніпропетровщини вибороли право брати участь у проекті «Місцевий розвиток, орієнтований на громаду», мета якого — залучити до вирішення найактуальніших проблем територій місцеві громади. Проект фінансується Європейським Союзом, співфінансується та впроваджується програмою розвитку ООН (ПРООН) в Україні.

Із 54 заявок, які надійшли від сільських і селищних рад області, було відібрано 40 населених пунктів з чисельністю до 10 тисяч осіб у Дніпропетровському, Васильківському, Павлоградському, Покровському, Синельниківському, Софіївському, Томаківському та Юр'ївському районах (Петропавлівський зарахований до резервного списку). Мікропроекти, зокрема, з питань охорони здоров'я, застосування енергозберігаючих технологій, водопостачання, придбання шкільного автобуса, які запропонували ці громади, будуть на 50% (до 10 тис. доларів) фінансуватися проектом, ще 50% коштів збиратимуть на місцях, причому 45% планується залучити з місцевих бюджетів і 5% мають внести члени громади.

Загалом бюджет проекту сягає 13,3 млн. євро. Орієнтовно кожна область отримає по 400 тисяч доларів на міні-проекти територіальних громад. Один такий пропонує реалізувати громада села Водяне, що у Софіївському районі. Нещодавно вона захищала свій проект перед поважною зарубіжною делегацією, яку очолював голова представництва Європейської комісії в Україні Жозе Мануель Пінту Тейшейра.

Із цілої низки проблем селяни вибрали найактуальнішу — створення належних умов для роботи фельдшерсько-акушерського пункту (ФАПу). Оскільки у селі проживає більшість літніх людей, то первинна медична допомога для них надзвичайно важлива. А через те, що зараз ФАП розташований у приміщенні, яке не відповідає санітарним вимогам, він не пройшов акредитації і йому загрожує закриття. Новий будинок, який перебуває на балансі сільської ради і куди вона планує переселити медичний заклад, а заодно відкрити ще й аптеку і зубопротезний кабінет, знаходиться поруч, у центрі села. Але в цьому приміщенні, окрім ремонту, треба зробити опалення, а також спорудити у дворі басейни для води. У місцевих колодязях вода непридатна для вживання, а прокласти водогін — не під силу самій громаді.

Ліворуч — голова Девладівської сільради Олена Неліпа, в центрі — голова представництва Європейської комісії в Україні Жозе Мануель Пінту Тейшейра, праворуч — спеціаліст з моніторингу та інформування проекту Ганна Яцюк.

Хоч досвід гуртування задля спільного добра у жителів Водяного є. Голова благодійної організації, створеної саме для реалізації таких справ, Петро Маркевич розповів, що газ у селі з'явився передусім завдяки громаді, яка за власні кошти проклала близько 5 км газопроводу. І на реалізацію нинішнього проекту, який ще тільки на початковій стадії, жителі села вже зібрали 2,5 тис. гривень. Загальний їхній внесок у цю справу має сягати 8 тисяч.

...Пенсіонер Петро Іванович Ратушний запитав у голови представництва Єврокомісії, чи треба буде повертати кошти, які виділяє на цей проект Євросоюз. Отримавши негативну відповідь, дещо здивувався: для чого ж Євросоюзу так витрачатися? На що Жозе Мануель Пінту Тейшейра відповів так:

— Я думаю, ви станете такими багатими, що у майбутньому допомагатимете іншим. І таким чином ці кошти повернете.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Фото автора.

ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

І знову триває бій

Не встигли заспокоїтися пристрасті довкола невдалої спроби сформувати широку коаліцію у складі Партії регіонів і БЮТ, як спалахнули нові.

Юлія Тимошенко не вибачила своїм соратникам, наближеним до міністра транспорту і зв'язку Йосипа Вінського. Адже саме народні депутати Геннадій Задирко і Володимир Каплієнко були категоричними опонентами широкої коаліції і на засіданні фракції проголосували проти її формування. Вона звинуватила міністра у спробі використати кошти «Укрпошти» у власних рекламних цілях. Мовляв, Йосипа Вінського частина БЮТу хоче висунути кандидатом у Президенти. Відтак і потрібна була рекламна кампанія щодо запровадження єдиного електронного квитка. Це сталося у понеділок.

А наступного дня міністр транспорту і зв'язку на прес-конференції спростував усі звинувачення на свою адресу і сказав, що подасть у відставку. А після того, як закінчиться висування кандидатів на посаду глави держави, Юлія Тимошенко змушена буде вибачитися перед ним.

Йосип Вінський слова дотримав. Наступного дня подав заяву про відставку і не з'явився на засідання Кабінету Міністрів. Він також подав заяву про вихід з партії «Батьківщина». У свою чергу прем'єр зробила подання про усунення колишнього соратника з посади міністра. Отож сьогодні в уряді чотири вільні вакансії. Нагадаю: першим покинув свою посаду міністр фінансів Віктор Пинзеник, який не захотів брати відповідальності за війну прем'єра з банками і друк порожніх коштів, що стимулювало інфляцію. За ним з посади міністра закордонних справ звільнили Володимира Огризка. За це проголосували бютівці і регіонали. Згодом настала черга міністра оборони Юрія Єханурова. І ось нова відставка...

На думку Голови Верховної Ради Володимира Литвина, — не остання. Володимир Литвин вважає, що є дасть можливість позбутися «квотного» принципу під час формування Кабінету Міністрів і привести на міністерські посади професіоналів. А це, в свою чергу, сприятиме оздоровленню економіки.

Тим паче що Міжнародний валютний фонд погіршив прогноз щодо валового внутрішнього продукту країни. Окрім того, МВФ у листі до уряду висловив занепокоєння відсутністю точних даних про дефіцит державного бюджету, а також незадовільним фінансовим станом НАК «Нафтогаз України». А тому місія фонду відклала свій візит, на який покладала великі надії прем'єр, в Україну.

Власне, це означає, що наступний тиждень може піднести низку сюрпризів. Зокрема, на засіданні опозиційного уряду йшлося про те, що уряд має відзвітувати про ситуацію в країні. Тому не виключено, що постане питання недовіри до Кабінету Міністрів. А далі... Політики недаремно цього тижня заговорили про ймовірні дочасні парламентські вибори.

Володимир КОРОЛЮК.

«Працюй і не дбай за прославу земну, і Бог тобі допоможе!»

Петро Писарчук про себе і час

ПОСТАТІ

Те, що народний депутат України Петро Писарчук (на знімку) для Львова, Галичини — знакова особа, засвідчив недавній факт його роздумів: бути чи не бути йому головою львівської організації Партії регіонів? Він навіть привселюдно оголосив, що йде з посади. Й одразу й ті, хто його любить (поважає, сприймає...), й ті, хто ставиться до нього інакше (а до діяльного чоловіка завжди ставляться по-різному), почали гадати: чи є на Львівщині людина, яка могла б його замінити? За рівнем впливовості, можливістю підтримувати партійні осередки матеріально, сміливістю, нарешті! І всі в один голос: і ті, що на одному боці з ним, і ті, що на другому, зійшлися на думці, що ні! Неможливо буде знайти йому заміну сьогодні, коли Партія регіонів на Галичині працює в дещо жорстких умовах. Хто ж інший ризикне впрягтися у цей віз і потягти, що немаловажно, без втрат для осередку!?

Хоча, якщо бути вже зовсім чесним, то про це більше розмірковували люди, наближені до влади, а для пересічних громадян Писарчук асоціюється із зовсім іншими речами, які для простоти сприйняття можна обмежити двома позиціями: наданням робочих місць для 17 тисяч львів'ян і колосальною меценатською діяльністю. Остання проявляється не лише в тому, що, приміром, на Золочівський замок, відновлення якого триває років вісім, «пішло» не менш як 20 мільйонів гривень, а й тим, що в людини, яка потрапила в тяжку скруту, завжди запитують: «А в Писарчука просили допомоги?». Як про останню інстанцію кажуть, бо якщо вже він відмовить, то — «чорна» біда...

І ось за такого навантаження і в ситуації, коли значно спокійніше, за рівнем відповідальності, засідати в парламенті (якщо вже туди потрапив), ніж на місцях дивитися людям у вічі, стає відомо про рішення Петра Писарчука балотуватися на посаду міського голови Львова.

Не ризики страшні, а марно страчений час

— Петре Івановичу, наступному міському голові навряд чи можна буде позаздрити: жити не даватимуть кредити, які місто встигне позичити і, звісно, «розхитане» господарство. До того ж побутує думка, що попередній голова «обпікся» саме на тому, що хотів подолати сталі корупційні схеми... І навіщо заможному чоловікові такий клопіт?

— А що, заможний чоловік живе на безлюдному острові? І якщо навкруги безладдя, то можна бути щасливим зачинившись у своєму обійсті? Ні. За паркан не зазирати? У мене ж є діти, внуки, я хотів би залишити їм краще життєве середовище. Як і загалом усім львів'янам. Що ж до ризиків, то мій життєвий досвід каже: якби я розмірковував над ними, то ніколи нічого не зробив би, і «Південного» не було б. Коли я починав цю справу, ніхто в неї не вірив. Тому мене не лякають ризики. Якщо буде довіра людей і нормальна команда, то всі ці проблеми подолаються, як і корупційні схеми. Вони теж не вічні.

Дуже хочеться довести людям, що за міського голови — ефективного господарника і патріота Львова місто може по-справжньому розквітнути. Часто згадую Георгія Кірпу, який починав свою діяльність на залізниці, коли там панував повний безлад, бартерні схеми, зарплату платили гречкою, основні фонди були зношені, вокзали зруйновані. І ця людина за чотири роки змінила обличчя залізниці, і ніби змінила людей — вони розправили плечі і горді були з того, що є залізничниками. А я мрію, щоб львів'яни відчували гордість за те, що живуть в такому надзвичайно красивому місті. І щоб не з дутих, куплених показників (як є нині) місто було визнано найкращим в Україні для життя громадян, а в реаліях!

Якщо бути абсолютно відвертим, то фактично за тих сім років, що я у Верховній Раді, років зо три не ведеться нормальної роботи. Це марно втрачений час. Політиканство, всілякі блокування, революції, розгони Верховної Ради. І це хоч і гірка, а правда.

Одним депутатство дає якісь засоби до існування, другим — якийсь захист і престиж. Для мене це тяжка ноша, бо я отримав другий раз життя, і те, що я його так марно витрачаю (їду до Києва, тиждень ми там сидимо і я відчуваю, що нічого не зробив корисного), мене мучить.

— Сьогодні складно повірити, що були часи, коли ви вночі підробляли таксистом...

— Чого ж, матеріальна скрута позначилася і на моїй долі, та я ніколи не соромився жодної роботи. Я ж народився в бідній селянській родині. Автобус до нашого села пустили, коли я був у п'ятому класі. Пам'ятаю, як ціла школа вибігла дивитися на цей автобус. Тобто видряпувався я із самого низу. Змінювалися системи, була радянська, якось я там виживав, і був не останньою людиною, змінювалися президенти, міністри... Кравчук, Кучма, Ющенко. Та знаю: якщо я працюю і мої помисли не є темними, то собі в цьому світі раду дам. Хоча мене хотіли і вбити (бачите, який переконливий ходжу!), і до сьогоднішнього дня маю купу заздрісників. Та ще й не в тій політичній силі, яку любить Галичина, опинився!

Подолати упередження складно, та все-таки можливо...

— На Західній Україні Партія регіонів, до речі, досі має ярлик проросійської, «донецької» партії...

— Вважаю це абсолютною неправдою. Якщо подивитися не з дилетантської точки зору, а зі знанням справи, то хоч як мені прикро, але для підтримки іміджу України як європейської держави в Донецьку робиться більше, ніж у Львові. Хоч би як ми розказували, що любимо Україну, але найкращий футбольний стадіон в Європі збудовано в Донецьку. Є люди, які кажуть, що там суцільна біда, що там немає роботи. А я знову кажу, що це неправда. Бо якщо із Львівської області, яка має 2 мільйони населення, півмільйона виїхали на заробітки до Росії чи в Європу, то з Донецької області, де налічується 6 мільйонів, до кризи працювали за кордоном лише близько 100 тисяч осіб.

На мою думку, ідеальних партій не буває, але навіщо Партію регіонів «малювати» бандитською та злодійською і, як то кажуть, промоскальською (кажу мовою оригіналу)? Це політики наші, а вірніше, політикани галицькі впевнені, що немає іншої думки, правди, політичної сили, святішої за їхню. Звісно, що вони бояться альтернативної думки, хоч і кажуть, що великі демократи. Але цим завдають величезної шкоди Україні. Бо Україна така крихка, тендітна держава, що треба просто хухати на неї. Адже одна частина України 300 років була у складі Австро-Угорської імперії, друга — у складі Російської. Це, хочеш-не хочеш, — інша ментальність, інші вікові традиції. Однак уже нема імперій, а Україну ділять. І хто? Мені прикро з цього — наші рідні партії. Це моя абсолютно свідома позиція. Комусь там це не подобається, хтось там мене проклинає, щось у мій бік вигукує... Та все це минеться. Через 20, 30, 40 років буде інший час, інші люди, інші оцінки. І колись хтось, може, скаже: Писарчук робив добре, бо він працював на об'єднання України

Я не хочу принижувати Львівщину, бо я — галичанин, і всіма фібрами душі люблю рідний край. І мені боляче, що не ми сьогодні є прикладом такої негаласливої, а ділової, конкретної любові до України. Тому нам не треба ліпити ворогів одне з одного. Так, донеччанам можна багато чого навчитися від нас. Але треба скинути пиху і сказати, що й нам є чого повчитися від них. І я гадаю, що всі ті балачки, які роз'єднували державу, сіяли якісь страхи й упередження, вони, слава Богу, вже в минулому, і сьогодні ця тема вже не буде визначальною.

У нас на Львівщині, справді, не було ще такої серйозної, відповідальної, зубастої та ідейної команди, як нині. Мені дуже приємно, що дедалі більше людей, особливо молодих, успішних бізнесменів, тягнуться до Партії регіонів. Я думаю, що результати виборів, які ми матимемо наступного року, будуть набагато кращі.

Хочемо, щоб Партію регіонів на Львівщині представляли успішні, знакові люди, котрі мислять як справжні громадяни України. Попри той ярлик, про який ішлося, ми не хочемо рвати на собі сорочку і розказувати, як любимо нашу землю, а просто показати, що в нашій партії є люди, які зможуть змінити ситуацію в нашому регіоні на краще.

Для натхненної душі завжди знайдуться приклади для наслідування

— Чому ви вибрали такий важкий для Львівщини проект, як Золочівський замок?

— Ви поставили запитання, а я на нього не маю відповіді. Мене просто доля до цього підвела. Не те, щоб я обмірковував і вираховував, це була абсолютно спонтанна річ. Я народився за 18 кілометрів від Золочева, і місто це було перше, в якому я у своєму житті побував. Пам'ятаю, як з моєю покійною бабцею ми йшли через гори і ліси, і коли я прийшов перший раз до Золочівського залізничного вокзалу (а було мені 9 років), то мені здалося, що потрапив в інший світ. Це — звичайна споруда, але такою дивовижною в моїй пам'яті закарбувалася. (Вокзал зберігся, я ще покійного Кірпу просив, щоб він його відреставрував, і будова до сьогоднішнього дня чи не в найкращому стані у місті.) Потім я довший час до Золочева не заїжджав, а коли були вибори 2002 року і я балотувався по моєму рідному Золочівському, Перемишлянському і Миколаївському районах, то їздив на зустрічі і якось потрапив у Золочівський замок. До речі, там була колись тюрма, і люди замок оминали. Я ще пам'ятаю, як бабця мені казали (в неї якісь родичі сиділи, і вона носила передачі), що кров текла струмочком із того замку. А щоб не було чути людських криків, заводили дизель без глушника. І весь час той дизель працював... А в часи, коли вже я приїхав, то з ініціативи Бориса Возницького розпочалася реставрація замку. Практично самотужки директор Львівської галереї мистецтв усе це робив.

І мене завели до цього замку, і я подивився на тих людей, на їхню працю. Які то були ентузіазм і здвиг! Це був якийсь світлий острів! Бо завжди їздиш по селах і бачиш, що панують у них розпач, відчай, безвихідь. А там я побачив зовсім іншу атмосферу, зовсім інші підходи. Ніхто ні на що не жалівся, люди просто хотіли зробити корисну справу. А як почали дівчатка, які там працювали, розповідати, який той замок був за давнини, його історію! Я роззявив рота і думаю: «Боже мій! Який я темний чоловік! І який це гарний задум». І відтоді почав допомагати.

— І аж так допомагали, що вклали 20 мільйонів!

— Та хто рахує, там ще треба вкладати і вкладати. А що важливо — у всьому стільки душі Возницького, і це неоціненно. (Я ж буваю там наїздами, щоправда, мій помічник Ігор Гринків тим замком опікується.) Сімдесят з лишнім років чоловікові, а він і собі спокою не дає, й інших у спокої не залишає. І це, як на мене, зразок для наслідування. Ви ж подивіться, скільки він усього пережив, скільки здійснив, і не здається! Кожного разу, як бачу, думаю: який же ви енергійний і який життєлюб, Борисе Григоровичу! І хоч би хто приїхав до нього, з яких регіонів і яких партій, — це визнає. Оце і є мій рецепт життєвий — у нього треба вчитися! Роби добро, працюй для людей і не думай про всілякі там винагороди і прославу земну, і тобі Бозя допоможе!

— Петре Івановичу, можливо, криза не лише випробування для нашої душі та економіки, а й підґрунтя для зростання, і криза змінить людей.

— Люди вже змінилися. Вони наїлися тої брехні, та дуже шкода, що таку велику ціну заплачено за прозріння, за науку. Більшість людей, я не кажу всі, розуміють, що країна — одна, що її потрібно об'єднувати, що нема ідеальних партій, однак працювати треба. Але я знаю одне: якби люди довірили мені, моїй команді якийсь шматочок влади, то я б зі шкіри дерся, щоб довіру виправдати, не розчарувати їх. Бо розвалити дуже легко, а щоб побудувати, потрібно багато часу.

— Що вас надихає на роботу, підтримує і не дає зламатися?

— Моя сім'я, діти. А ще... Давайте підемо в бібліотеку Василя Стефаника і побачимо, скільки там здорової, хорошої молоді. Переповнені зали і мисляча, читаюча юнь. Кожен із них собі обрав таку лінію поведінки. Я не песиміст, щоб стверджувати, що так уже в нас все безнадійно. Бо є прекрасна молодь, я впевнений у тому. І кращі її представники через якийсь час візьмуть на себе відповідальність у державі і зроблять її кращою.

Ірина ЄГОРОВА

Фото із сайту www. pysarchuk. org.

НАША ДОВІДКА

У 1996 році, взявши кредити під заставу всього свого майна, Петро Писарчук почав будувати торговельний комплекс, який сьогодні не має аналогів в Україні. У важкі часи фінансової скрути тисячі львів'ян лише завдяки «Південному» змогли заробити собі на життя. Тобто значною мірою саме «Південний» можна назвати тим місцем, де зароджувався малий і середній бізнес Львова. Нині це 17 тисяч працівників, і ринок є не лише одним із найбільших роботодавців у Львові, а й одним із найбільших платників податків. В тому числі за оренду землі він сплачує податку щороку понад мільйон гривень.

Із проектів, здійснених у Львові за кошти Петра Писарчука

Ремонти і оснащення декількох львівських лікарень, зокрема, реанімаційного відділення міської лікарні «Швидкої допомоги»; Центру сімейної медицини на Виговського, 45; 5-ї міської лікарні; поліклініки по вулиці П. Орлика; відділення матері і дитини обласної державної клінічної лікарні «ОХМАТДИТ»; гінекологічного відділення обласної лікарні позалегенового туберкульозу.

Ремонти в понад 30 школах і 15 позашкільних закладах, оснащення комп'ютерних класів, облаштування 12 дитячих ігрових майданчиків.

Ремонти в театрі Марії Заньковецької і численних львівських установах. Споруджено пам'ятний знак жертвам Голодомору 1932—1933 років; відновлено храм Пресвятої Трійці і побудовано унікальну дерев'яну церкву Покрови Пресвятої Богородиці. Сотні львів'ян отримали допомогу на лікування, письменники — кошти на видрук книжок і щорічну літературну премію імені Ірини Вільде...

П'ятнадцять років позбавлення волі замість довічного покарання

Судова система, як і будь–яка інша, завжди потребує вдосконалення. Для того, щоб розв'язати якусь проблему, потрібно насамперед визначити наявні проблеми і недоліки, які є в тій чи іншій системі, а потім вирішити, чи потребує вона вдосконалення, чи її потрібно повністю замінити.

Удосконаленню судової системи, хоч як дивно, не сприяє Конституція України, в якій наявна не конкретність, а двозначність щодо запровадження спеціалізованих судів та формування системи судів загальної юрисдикції.

Проте суть не в тому, скільки і яких нових судів у нас буде, а в тому, хто і як судитиме, яке правове поле створено, які системи противаг, в тому числі із своєчасного виявлення й усунення порушень законів, незаконних судових рішень, як організовано роботу судів та як реально забезпечено незалежність судів.

Безумовно, недоторканність потрібно зберегти для того, щоб уникнути безпідставного переслідування суддів. Але порядок їхнього притягнення до кримінальної і дисциплінарної відповідальності потребує вдосконалення. Зокрема, в разі вчинення суддею злочину доцільно надати право працівникам правоохоронних органів, за згодою прокурора району, затримувати суддю на місці вчинення особливо тяжкого злочину та утримувати його в приміщенні правоохоронного органу до 24 годин, з невідкладним повідомленням про це голови апеляційного суду області, прокурора області. Право на арешт суддів та надання згоди на притягнення їх до кримінальної відповідальності доцільно надати колегіям суддів з розгляду кримінальних справ апеляційних судів за поданням прокурора області.

Право на порушення дисциплінарного провадження щодо суддів за порушення, передусім такі, що стосуються дотримання строків розгляду справ, виготовлення судових рішень, протоколів судових засідань, очевидні порушення законів тощо, потрібно надати прокурорам, колегіям суддів. Зрозуміло, що недоторканність суддів є однією з основних гарантій їх незалежності. Але незалежним може бути тільки чесний суддя. Суддя, який порушує закони, зокрема отримує хабарі, не є незалежним.

Ми нарікаємо на суддів, що вони приймають незаконні рішення, та не бачимо, що іноді закон ставить інтереси злочинців вище законів. До прикладу, суди апеляційної та касаційних інстанцій відповідно до ст. 365, 395 КПК України мають право перевіряти законність судових рішень тільки в межах апеляцій, касації і так, щоб при цьому не було погіршено становище засуджених. Також суди практично позбавлено права направляти з власної ініціативи кримінальні справи для проведення додаткового розслідування. Тобто суди в таких випадках не здійснюють правосуддя, а фактично за наявності порушень законів змушені не реагувати на них, а приймати ім'ям України рішення на користь злочинців.

Законом також видано індульгенцію засудженим, яким позбавлення волі чи обмеження волі за постановою суду відповідно до ст. 82 КК України замінено на виправні роботи. У разі ухилення таких осіб від відбування виправних робіт їх не може бути притягнуто до кримінальної відповідальності, оскільки їм покарання призначено не вироком суду, як зазначено у ст. 389 КК України, а постановою.

> Чинним законодавством не передбачено терміни розгляду кримінальних справ у судах та порядок їх продовження, що сприяє безпідставній судовій тяганині, порушенню прав громадян на розумні строки розгляду кримінальних справ, унаслідок чого значна частина справ розглядається роками, в тому числі справ, в яких підсудні перебувають під вартою.

Але це ще не справжня індульгенція. Рішенням Конституційного Суду України 24 грудня 1999 року положення законів, які передбачали смертну кару як вид покарання, визнано такими, що не відповідають Конституції України, і запропоновано Верховній Раді України внести відповідні зміни до Кримінального кодексу України. На виконання зазначеного рішення Верховною Радою України 22 лютого 2000 року прийнято закон, яким смертну кару як виняткову міру покарання виключено з Кримінального кодексу України і введено новий вид покарання — довічне позбавлення волі. Цей закон набрав чинності 4 квітня 2000 року.

Відповідно до вимог ст. 152 Конституції України правові акти або їх окремі положення, що визнані неконституційними, втрачають чинність із дня визнання їх неконституційними. Тому, виходячи з вимог ст. 5 Кримінального кодексу України, особам, які засуджені за кваліфіковані вбивства чи вчинили їх у вказаний період, не може бути призначено довічне позбавлення волі, а засудженим, яким таке покарання призначено, його потрібно замінити на покарання, яке не може перевищувати 15 років позбавлення волі.

Тому таким засудженим покарання має бути пом'якшено до 15 років позбавлення волі, що вже в деяких випадках Верховний Суд України і робить. Це призведе до того, що сотні вкрай небезпечних вбивць через декілька років повернуться в суспільство, від якого їх назавжди ізолювали.

Ураховуючи виключну небезпечність засуджених до довічного позбавлення волі, Верховна Рада України може виправити цей парадокс, прийнявши закон про заборону пом'якшення покарання таким засудженим до довічного позбавлення волі.

Недосконалість, суперечливість законодавства, роз'яснень Пленумів Верховного Суду України, недоліки досудового слідства дають можливість вищим судовим інстанціям знаходити підстави для скасування судових рішень. Навіть досвідченому судді часом складно постановити об'єктивне рішення. Тому судді, особливо молоді, змушені звертатися за порадами і підтримкою до голови суду, суддів вищих інстанцій. Це також сприяє їх залежності.

Чинним законодавством не передбачено терміни розгляду кримінальних справ у судах та порядок їх продовження, що сприяє безпідставній судовій тяганині, порушенню прав громадян на розумні строки розгляду кримінальних справ, унаслідок чого значна частина справ розглядається роками, в тому числі справ, в яких підсудні перебувають під вартою.

Тому доцільно передбачити в КПК України терміни розгляду судами кримінальних справ та порядок їх продовження.

Також потребує вдосконалення система касаційного оскарження судових рішень, оскільки Верховний Суд України не в змозі вчасно розглядати всі касації. Особливо складне становище склалося при розгляді касацій на судові рішення у цивільних справах.

Свого часу значну кількість справ, в яких оскаржувались рішення судів першої та другої інстанцій, розглядали президії обласних судів. Нині доцільніше створити фактично за наявних штатів, зокрема за рахунок частини штатів Верховного Суду, касаційні чи наглядові колегії апеляційних судів, ніж створювати міжобласні окружні касаційні суди. Безперечно, потрібно залишити за Верховним Судом України право на касаційний та наглядовий перегляд певної категорії справ, в тому числі за нововиявленими обставинами.

Сьогодні в державі відсутня збалансована система противаг, котрі забезпечували б ефективність правосуддя. Свого часу такими противагами були судовий нагляд, який здійснювали вищі суди, та прокурорський нагляд.

Нині в судах фактично ніхто не перевіряє стан дотримання законів під час розгляду звернень громадян, притягнення громадян до адміністративної відповідальності, стан трудової, виконавської дисципліни, дотримання строків розгляду справ, своєчасність виготовлення судових рішень, протоколів засідань, вчасність звернення судових рішень до виконання.

Сама система прокурорського нагляду унікальна, оскільки прокурор, виявивши порушення законів, не сам їх усуває, а вносить відповідні документи реагування на судові рішення не до тих судів, які їх постановили, а до судів апеляційної чи касаційної інстанцій. Це фактично виключає свавілля з боку прокурорів, тому що їх незаконні вимоги суди не будуть задовольняти.

На сьогодні система підготовки кадрів в судах не є проблемою. Просто цим потрібно належно займатися, зокрема, в системі підготовки і перепідготовки голів судів передбачити опанування знаннями, навиками педагогіки, психології, організації роботи. Доцільно було б також запровадити систему стажування кандидатів на посади суддів протягом хоча б 6 місяців. Система стажування себе виправдала в органах прокуратури, в нотаріальній системі. Крім того, в кожного судді є помічник з вищою освітою, який під час роботи набуває певних практичних навичок судді, і це добрий резерв. Для підготовки резерву суддів мають бути програми стажування претендентів на посади суддів, в тому числі певні процесуальні повноваження, практичні заняття, іспити з підготовки судових рішень, тестування.

В'ячеслав СВИРИДОВ,
правознавець.

Зміни в Кримінальний кодекс відхилено

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Комітет з питань державного будівництва та місцевого самоврядування не підтримав проект зміни до Кримінального кодексу щодо узгодження з нормами закону про державні нагороди.

Документом пропонується надати судам право розглядати питання про позбавлення державних нагород осіб, які здійснили тяжкі та особливо тяжкі злочини, і вносити відповідні подання Президенту.

Під час обговорення члени комітету висловили низку зауважень, зокрема наголошуючи, що запропоновану норму не слід вносити до Кримінального кодексу, оскільки вона не належить до предмету регулювання кримінального права.

Крім того, ці питання вже врегульовано чинним законодавством.

За матеріалами
Інформаційного управління
апарату Верховної Ради.

ОФІЦІЙНО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 12 Закону України «Про Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Статтю 12 Закону України «Про Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 30, ст. 258; із змінами, внесеними Законом України від 19 березня 2009 року № 1180-VI) доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. Курсанти, які звільняються зі служби з підстав, визначених пунктами 6, 8 і 9 частини другої цієї статті, а також особи начальницького складу, які звільняються зі служби із зазначених підстав протягом п'яти років після закінчення вищого навчального закладу, у тому числі вищого військового навчального закладу чи військового навчального підрозділу вищого навчального закладу, в якому вони навчалися за державним замовленням і після закінчення якого були прийняті на службу осіб начальницького складу Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, відшкодовують Державній службі спеціального зв'язку та захисту інформації України, іншим центральним органам виконавчої влади, яким підпорядковані ці навчальні заклади, витрати, пов'язані з їх утриманням у вищому навчальному закладі, відповідно до порядку та умов, установлених Кабінетом Міністрів України. У разі відмови від добровільного відшкодування витрат таке відшкодування здійснюється у судовому порядку».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
2 червня 2009 року.
№ 1415-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статті 338 Кримінального кодексу України щодо посилення кримінальної відповідальності за наругу над державними символами України

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до статті 338 Кримінального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25—26, ст. 131) такі зміни:

1) абзац другий частини першої доповнити словами «або позбавленням волі на строк до трьох років»;

2) абзац другий частини другої доповнити словами «або позбавленням волі на строк до двох років».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
4 червня 2009 року.
№ 1441-VI.

У НОМЕР

КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКИЙ

Державний гімн вишили золотими нитками

Унікальне шовкове полотнище з'явилося в готелі «Гетьман» у Кам'янці-Подільському. На ньому — державний гімн, вишитий золотими нитками. На замовлення власника готелю Миколи Харкавого роботу створила молода майстриня з Буковини. Одинадцятиметрове полотнище, на виконання якого пішло десять місяців, тепер звисає на сходовому майданчику з горішнього поверху до першого, чудово доповнюючи галерею портретів українських гетьманів. У готелі люблять зупинятися іноземці, а також українські політики. Пан Харкавий каже, що його задум здійснився: кожен відвідувач має пронікнутися великою повагою до державних символів України.

Віра ШПИЛЬОВА.

ЧЕРНІГІВЩИНА

Прилучани випередять киян за європейськими стандартами

У Прилуцькій міськраді відбулося засідання громадської ради, яка розглянула питання «Про реконструкцію та благоустрій Центральної площі міста й перенесення пам'ятника Леніну». Було заслухано голів комітетів самоорганізації міста. Вони, пославшись на опитування прилучан, дійшли висновку про необхідність перенесення пам'ятника в інше місце, оскільки «він не вписується в європейські стандарти й архітектурний стиль реконструкції головної площі». Громадська рада рекомендувала перемістити монумент до агротехнічного коледжу.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Учора поблизу станції Бурштин (Івано-Франківська область) пасажирський потяг «Львів—Чернівці» зіткнувся з трактором. У результаті ДТП тракторист у тяжкому стані був госпіталізований до лікарні *(Укрінформ)*

Тарифи на електроенергію для населення цього року не підвищуватимуть. Про це заявив міністр палива та енергетики України Юрій ПРОДАН *(Укрінформ)*

Севастополь ризикує залишитися без світла, води і газу

Єдиний вихід — підвищити тарифи?

Такий невтішний прогноз на засіданні антикризової групи зробив голова Севастопольської міськдержадміністрації Сергій Куніцин. Причина того — борги споживачів перед комунальниками, а ті, у свою чергу, не платять енергетикам. Не одержавши обіцяних грошей, керівництво приватного підприємства «Севастопольенерго» вирішило відключати від подачі електроенергії боржників, серед яких «Севміськводоканал» і «Севтеплоенерго».

Сергій Куніцин повідомив про те, як СМДА намагалася взяти кредит: «Ми вели з банками переговори місяць, у 90 відсотків банків грошей немає. Ми домовилися з «Промінвестбанком». Під 27 відсотків річних. В останній момент умови висунули жорсткіші — довелося відмовитися».

Кредитна рада «Укрексімбанку» теж не зважилася кредитувати СМДА. Довідавшись про це, «Севастопольенерго» почало відключати комунальників, які заборгували енергетикам 8,5 мільйона гривень. Ще 53 мільйони — за спожитий газ.

Вихід С. Куніцин вбачає в тому, що депутати міськради нарешті переймуться серйозністю складного становища: «Потрібно негайно прийняти рішення (про підвищення комунальних тарифів. — **Ред.**) на найближчій сесії. Поки що в нас ще залишився останній шанс: адміністрація нині веде переговори з Ощадбанком про кредит. Якщо відмовлять, місто може залишитися і без води, і без електроенергії».

Депутати, до слова, вже відправили в Кабмін листа, в якому всю відповідальність за відключення у травні підкачувальних станцій «Севміськводоканалу» поклали на адміністрацію...

Маючи сумнів стосовно того, що цього разу депутати підуть назустріч міськдержадміністрації, С. Куніцин дав доручення головам райдержадміністрацій і начальникам управлінь МДА готуватися до роботи в режимі надзвичайної ситуації: «Такої ситуації за ступенем тяжкості в місті ще не було».

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

КРИМІНАЛ

Затримали вбивць таксиста

На Кіровоградщині співробітники міліції затримали учасників злочинної групи, які можуть бути причетні до вбивства таксиста у Добровеличківському районі. В УМВС України Кіровоградської області зловмисників підозрюють у скоєнні семи тяжких злочинів на території Миколаївської області. Як уже повідомлялося, у травні нинішнього року на території Добровеличківського району було жорстоко вбито таксиста. Ним виявився 37-річний житель сусідньої Миколаївської області. Отримавши замовлення від постійного клієнта, таксист виїхав із Первомайського району Миколаївської області до Добровеличківського, що на Кіровоградщині. Але по дорозі в авто сіли двоє невідомих людей. Уже на території району вони з пістолета пострілом у голову вбили таксиста, а потім у лісопосадці спалили автівку разом із трупом. Підозрюваних затримали правоохоронці. Наразі порушено кримінальну справу, триває слідство. За останні два місяці у регіоні це вже друге вбивство таксиста, **передає Укрінформ.**

У магазині продавали віруси

Мешканець Хмельницького організував систему електронних продаж через Інтернет. У своєму віртуальному магазині він відкрив спеціальний відділ «Хакерство», де і пропонував для продажу диски «Відеоуроки з хакерства», «Золотий диск хакера», «Книга з хакерства» та інші. Усе це призначалося для несанкціонованого втручання в роботу комп'ютерів, автоматизованих систем, комп'ютерних мереж та мереж електронного зв'язку. Як з'ясувалося, на дисках були записані шкідливі програми та різноманітні віруси, котрими могли користуватися навіть хакери-початківці. Збут цієї продукції припинили співробітники СБУ, котрі за даним фактом порушили кримінальну справу.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Не дають спокою і мертвим

У 75,5 тисячі гривень збитків вилилися «розваги» неповнолітніх хуліганів, котрі серед ночі сплюндрували 73 могили на Капустяному кладовищі Запоріжжя. Трощили все — і скромні надгробки, і гранітні пам'ятники, котрі можна вносити до реєстру художніх цінностей. За підозрою в скоєнні акту вандалізму затримано чотирьох вихованців міського інтернату № 2. За словами начальника кримінальної міліції Шевченківського РВ ГУ МВС України в Запорізькій області Олега Фомічова, в цьому випадку немає підстав говорити про належність підозрюваних до деструктивних сект. Ними рухали звичайні хуліганські спонукання. Але відповідати за скоєне доведеться без скидок на вік. На жаль, лише цьогоріч у Запоріжжі зареєстровано кілька подібних злочинів. Вироджуємося?

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

У Тернополі — сучасний Будинок праці

У новому Будинку праці, який нещодавно відчинив двері на вулиці Текстильній у Тернополі, оселилися одразу три центри зайнятості: обласний, міський і Тернопільський районний. Тут створено усі умови і для працівників служби зайнятості, і для тих, хто шукає роботу. Дані про вакансії є в паперовому та електронному варіантах. Максимум інформації містять профорієнтаційні карти, паспорти підприємств: від адреси — до зарплати, умов праці, перспектив професійного зростання. Зважаючи на те, що рівень безробіття на Тернопільщині — один з найвищих в Україні й щодня сюди навідуються кілька десятків осіб, нове приміщення було вкрай потрібне. До Будинку праці легко добиратися громадським транспортом. Збудовано його за кошти Державного центру зайнятості.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

ФОТОФАКТ

До шкільного табору села Мельники, що в Чигиринському районі на Черкащині, прибула волонтер з Австралії Софія Вільямс.

Фото Лідії ТИТАРЕНКО.

На ремонт музею потрібно десятки мільйонів гривень

Кіровоградський музично-драматичний театр імені Марка Кропивницького, одна з найстаріших пам'яток країни, перебуває в аварійному стані. Востаннє його приміщення ремонтували понад 30 років тому. З початку травня експлуатацію будівлі заборонили. Та досі роботи з ремонту так і не почалися. Дати старт відновленню театру обіцяє Володимир Яворівський, народний депутат країни. На нещодавній зустрічі із кіровоградською пресою він пообіцяв, що особисто покаже Прем'єр-міністру Юлії Тимошенко аварійний стан театру. Адже, мовляв, на ремонтні роботи потрібно виділити великі кошти: «Щоб врятувати театр від руйнування, необхідно кілька десятків мільйонів гривень. Без допомоги Прем'єр-міністра таких грошей не знайти. Моє завдання — завести її до приміщення, щоб вона побачила критичну ситуацію на власні очі», — **передає слова депутата УНІАН.**

СТЕЖИМО ЗА ПОДІЄЮ

Судно з тухлятиною попрямувало з Керчі до Миколаєва

Рефрижератор «Берікс» з понад 200 тоннами давно простроченого м`яса залишив Керч. Тепер судно намагається розвантажитись у Миколаївському порту.

Як ми повідомляли, «Берікс» понад два з половиною місяці безуспішно намагався отримати дозвіл на ремонт й аж нині залишив керченську акваторію. Судно з зіпсованим м`ясом на борту намагається ввійти в інші порти. Тим часом у Миколаївській облдміністрації скликали нараду, щоб не допустити потенційного розвантаження шкідливого вантажу.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

ФОТОФАКТ

Цахіагійн Елбегдорж (ліворуч), новий президент Монголії, одержує президентську печатку з рук попереднього президента Намбарина Енхбаяра під час церемонії інавгурації в Улан-Баторі, столиці Монголії.

Фото СИНЬХУА\Укрінформ.

Розсекречено документи про радянського агента в гестапо, який попереджав СРСР про напад фашистів

Служба зовнішньої розвідки Росії розсекретила архівні матеріали про радянського розвідника в нацистській Німеччині — Віллі Лемана. Він працював під псевдонімом «Брайтенбах» і був єдиним агентом СРСР у гестапо. Він попереджав про те, коли німці нападуть на Радянський Союз, **пише РІА «Новости»**. З початку 1941 року в документах, переданих Леманом, дедалі частіше зустрічалися зведення про підготовку нападу на СРСР. «19 червня 1941 року на зустрічі зі співробітником берлінської резидентури «Брайтенбах» повідомив точні дату і час початку війни», — розповідає глава прес-служби СЗР Сергій Іванов. 22 червня, у річницю початку Великої Вітчизняної війни, частину розсекречених архівних матеріалів про агента буде передано письменнику й історику Теодорові Гладкову, котрий зараз працює над книгою про трагічну долю Віллі Лемана.

Продовження теми читайте на 14-й стор.

У Туреччині постраждали троє українців

У Туреччині під час катастрофи гелікоптера постраждали троє громадян України — членів екіпажу. Ще двоє громадян Туреччини, які були на борту, загинули.

Гелікоптер, що гасив лісові пожежі з використанням спеціального пристрою на зовнішній підвісці, зробив дозаправку. Але на висоті 25 метрів раптово сталося падіння потужності обох двигунів, і машина впала у воду та затонула. На борту повітряного судна було п'ятеро людей. Українці — командир, другий пілот і бортінженер — перебувають у лікарні. Пілот-спостерігач і представник турецького лісгоспу загинули, **інформує УНІАН**. У компанії «Росьавіа», якій належав гвинтокрил, повідомили, що екіпаж був досвідчений, гелікоптер — цілком справний. За оцінкою турецьких медиків, стан здоров'я українських громадян задовільний.

ВІСТІ З БУКОВИНИ

Демонтують «ліві» біг-борди

Шість незаконно встановлених рекламних щитів у смугах відводу автодоріг виявили дорожники при в'їзді у Чернівці, у селі Нова Киселиця та у Глибоцькому районі. Три такі рекламні носії дорожники вже демонтували, власникам решти біг-бордів направлено попередження. Як повідомили у прес-службі Служби автомобільних доріг у Чернівецькій області, всі рекламні щити, що встановлюються біля доріг, повинні пройти перевірку на відповідність передбаченим Законом «Про рекламу» нормативам. Основна вимога — рекламні щити своїм змістом та розташуванням мають не відволікати увагу водіїв від дороги та не закривати дорожні знаки. Дорожники обіцяють, що робота з виявлення рекламних щитів, які не відповідають цим вимогам та встановлені без відповідного погодження і дозволів, на Буковині триватиме і надалі.

Донеччани надіслали гуманітарну допомогу

Постраждалі внаслідок минулорічної повені села Глибоцького району Буковини отримали гуманітарну допомогу з Донецької області: борошно, пшеничну та ячмінну крупи, олію.

На засіданні Глибоцького районного штабу з координації дій щодо ліквідації наслідків стихійного лиха, яке сталося у регіоні в липні минулого року, затверджено розподіл гуманітарної допомоги 27 постраждалим селам Глибоцького району, яка нещодавно надійшла з Донеччини. Між дитячими садками та лікувально-профілактичними закладами району розподілили 5 тонн борошна, 3 тонни пшеничної та ячмінної крупи, тонну олії.

Сергій СУЛИМА.

ФОТОФАКТ

Сьогодні в Афінах відкривається новий музей Акрополя, а напередодні інтер'єр нової пам'ятки Греції змогли оцінити фоторепортери.

Фото БТА\Укрінформ.

Гроші на подолання стихії знайдуть

Після внесення змін до держбюджету Івано-Франківська область таки отримає 119 млн. грн., яких їй не вистачає на завершення робіт з ліквідації наслідків минулорічної повені.

Про це на прес-конференції в Івано-Франківську повідомив член тимчасової спеціальної комісії Верховної Ради України з моніторингу стану ліквідації наслідків стихійного лиха, що сталося 23—27 липня 2008 року в Західній Україні, народний депутат Дмитро Шлемко. За його словами, область отримає і обіцяні урядом 750 млн. грн. на реалізацію противаводкової програми. Народний депутат зазначив: з цього приводу зустрічався з Юлією Тимошенко і це дало йому підстави говорити про повноцінне фінансування згаданої проблеми. Дмитро Шлемко наголосив, що вже розроблено й затверджено генеральний план подолання наслідків стихійного лиха, в якому визначені джерела та обсяги фінансування, генпідрядники та терміни виконання робіт. Загалом до плану включено 7560 об'єктів державної та комунальної власності.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

СВІТ КОРОТКО

ІРАН

Опозиція вшанувала пам'ять полеглих

В Ірані пройшли нові маніфестації опозиції у зв'язку із закликом колишнього кандидата в президенти від реформістів Мір Хусейна Мусаві вважати четвер днем жалоби по полеглих у зіткненнях із силами безпеки. Напередодні Мусаві запропонував своїм прихильникам провести мирні демонстрації або зібратися в мечетях, щоб ушанувати пам'ять восьми осіб, убитих у Тегерані. Багато хто з його прихильників був одягнений у чорне. Протести в іранській столиці розпочалися після того, як, за офіційними даними, президент Махмуд Ахмадінеджад був переобраний на другий термін за підтримки майже однієї третини виборців. Однак опозиція назвала результати фальсифікованими. І хоча влада запропонувала перерахувати голоси, відтоді тут не припиняються протести, а опозиція вимагає нових виборів.

КИТАЙ

Блискавка вдарила 30 тисяч разів

Більше 30 тисяч ударів блискавки зафіксовано в п'ятницю вранці під час найсильнішої за останні чотири роки бурі над Китаєм. Метеорологи відзначають небувалу інтенсивність «небесних розрядів». Для порівняння: у вівторок під час грози, що практично весь день бушувала над столицею КНР, було зафіксовано «усього» 2 тисячі 62 удари блискавки. Бурі бушують також у провінції Хейлунцзян, що межує з Росією, та центральній провінції Хебей. Там з 12-ї ночі до 10-ї години ранку зафіксовано відповідно 2509 і 1194 удари блискавки. За статистикою, в КНР від удару блискавки щорічно гине близько тисячі чоловік. Економічний збиток від бур у Китаї сягає 143 мільйонів доларів на рік.

США

Для туристів названо рейтинг найбезпечніших країн

Перші три місця поділили Швейцарія, Нова Зеландія та Сінгапур. Ураховувалися дані про кримінальні злочини проти іноземних громадян, стихійні лиха, соціальні й політичні заворушення, а також рівень тероризму. У Швейцарії — три найбезпечніші міста планети — Берн, Цюріх та Женева, жителі Нової Зеландії найслухняніші — тут найнижчий рівень тяжких злочинів, а в Сінгапурі за безпекою туристів пильно стежать представники органів безпеки. До рейтингу також потрапили Ірландія, Ісландія, Кіпр, ОАЄ, Бутан. Найнебезпечнішими для туристів визнано Афганістан та Ірак, де не вщухають військові конфлікти, Колумбія, Ямайка й Південна Африка, «відзначилися» високим рівнем злочинності й незаконними операціями з наркотиками. Раніше Forbes уже визнавав Швейцарію найчистішою екологічно. Рейтинг же найщасливіших країн нині очолила Данія.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 113 (4613)
СУБОТА, 20 ЧЕРВНЯ 2009

Виставку «Тіні забутих предків», створену молодою художницею Іриною Ксікевич на грант Президента України, відкрито у Дніпропетровську *(Укрінформ)*

Глави держав та урядів Євросоюзу на саміті у Брюсселі одностайно підтримали кандидатуру Жозе Мануеля БАРРОЗУ для призначення президентом Єврокомісії на другий термін *(Укрінформ)*

ОГОЛОШЕННЯ

Постановою господарського суду Миколаївської області від 16.06.2009 р. по справі № 5/162/09 визнано банкрутом ПП «ОРИОН-НИВА» (ЄДРПОУ 32819876, адреса:54030, м, Миколаїв, вул. Морехідна,1-А) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Постановою господарського суду Миколаївської області від 16.06.2009 р. по справі № 5/164/09 визнано банкрутом ТОВ «АГРОСТРОЙ МАРШАК» (ЄДРПОУ 35217797, 54028, адреса: м. Миколаїв, вул. Новозаводська, 19, корп.1) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Постановою господарського суду Миколаївської області від 16.06.2009 р. по справі № 5/165/09 визнано банкрутом ТОВ «ЮНІС» (ЄДРПОУ 31268738, адреса: 54028, м. Миколаїв, вул. Гмирьова, 14) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Постановою господарського суду Миколаївської області від 16.06.2009 р. по справі № 5/168/09 визнано банкрутом ЗАТ «АВТОКЕМПІНГ» (ЄДРПОУ 32844991, адреса: 55001, Миколаївська область, м. Южноукраїнськ, Комунальна зона, 7) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Постановою господарського суду Миколаївської області від 16.06.2009 р. по справі № 5/169/09 визнано банкрутом ЗАТ «ГАРД-пастранс» (ЄДРПОУ 32841896, адреса: 55001, Миколаївська область, м. Южноукраїнськ, Комунальна зона,7) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Постановою господарського суду Миколаївської області від 16.06.2009 р. по справі № 5/167/09 визнано банкрутом ЗАТ «ГАРД-авторемонт» (ЄДРПОУ 32844965, адреса: 55001, Миколаївська область, м. Южноукраїнськ, Комунальна зона, 7) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором вищезазначених підприємств призначено Цуріку Михайла Вікторовича (ліцензія АВ № 397364 від 08.12.2008 р.), кредиторські вимоги приймаються протягом 30 діб з моменту опублікування оголошення за адресою: 54038, м. Миколаїв, вул. Генерала Карапенка, 2/1, кв. 41.

Загадкове колесо їздило по городах у Браїлові

НЕЙМОВІРНО, АЛЕ ФАКТ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Восьмеро жителів селища Браїлів Жмеринського району одного ранку побачили на городах лінії, які нагадували слід від велосипедного колеса. «Який це дурень уночі їздив по городі на велосипеді?» — перше, що спало на думку Петрові Гончаруку. Чоловік поспішив перевірити, чи не вкрав хто велосипеда. Той був на місці. Пан Петро знов повернувся на город і побачив, що загадкове колесо не зачепило жодної картоплини. Лінії, завширшки 5-6 сантиметрів і глибиною приблизно півтора сантиметра, пролягали рівненько, ніби їх хто тягнув під лінійку. А в одному місці вони йшли паралельно, підкреслюючи одна одну.

Першою звернула увагу на «малюнки» Надія Гнатюк. На грядці моркви жінка побачила трикутник, виписаний таким само слідом. Перед тим Надія Василівна прополола бур'ян, тому зображення було чітке, як у зошиті... Це з її ділянки тягнувся слід на сусідські городи.

Лінії рівні, ніби під лінійку

Від здивування пані Надія тільки плечима знизала і пішла до хати. Але цікавість знову повернула її на грядку. «Це ж яка філігранна робота!» — подумала жінка, уважно розглядаючи лінії. Коли слід доходив до рослини, переривався, щоб не пошкодити її, і продовжувався далі. Напередодні увечері такого не було. Вони поралися на грядці удвох з донькою. Та може підтвердити. «Як це можна було вночі, без світла, прокласти лінію, не зачепивши жоднісінької рослини?! Диво-дивне...»

Не перериваючись, одна лінія трикутника вела з грядки на ділянку картоплі. Пішла уздовж стежки аж до кінця городу. Це приблизно тридцять метрів. Надія Василівна покликала сусідку — Олену Петровську. Бо далі слід через межу пішов на її город. Загадкове колесо так само не пошкодило жодної рослини у сусідки. Олена, ще зовсім молода жінка, студентка-заочниця Вінницького аграрного університету, з цікавості пройшлася по всіх городах, де був слід. Загалом хтось «списав» у Браїлові вісім городів. У візерунку домінували прямі лінії, дві з яких йшли паралельно, одна пронизувала весь малюнок навскіс.

> **ПРЯМА МОВА**
>
> *— Це я пізніше стала сміливіша, — каже Олена, — а перші три ночі боялася світло в хаті вмикати. Не раз чула, що інопланетяни приземляються саме там, де горить світло...*

«У нас було НЛО! Вхід — 50 гривень»

Табличку з таким написом Олена Петровська закріпила при вході на город. «Люди з села табунами приходили дивитися на цей слід, — каже, усміхаючись, пані Олена. — На власні очі переконувалися: це точно не людина залишила його і точно не тварина. Це щось зверху малювало...» Гостей, які навідувалися, Олена звеселяла вигаданим жартом. Мовляв, це Черновецький на день Києва запросив інопланетян. У столиці їм надокучило, то вони вирішили заглянути куди-небудь у глибинку...

Надія Гнатюк так само з пересторогою виходила на город. «Боялася сапати, — каже жінка. — Це ж очевидно, що нам якийсь знак залишено. Але чому саме тут? У нас же тут такий глухий куток...» Вона викликала фахівців з районного управління надзвичайних ситуацій, санстанції. Приїжджали також з районної держадміністрації.

— Ми перевірили рівень радіації на «списаній» ділянці у Надії Гнатюк, — каже начальник Жмеринського районного управління з надзвичайних ситуацій Петро Павлов, — він не перевищував норми, становив 11—12 мікрорентген, у повітрі фон був вищий на три-чотири позначки. Пояснити появу такого сліду на городах у людей наші фахівці не можуть.

Лампочка сама засвітилася

Надія Гнатюк викликала фахівців з дозиметрами тому, що перед появою загадкових слідів почувалася дуже зле. «Коли сапала, раптом заболіла голова, стало нудити, здавалося, земля поплила під ногами, — згадує жінка. — Зміряла тиск, він був не такий вже й високий — 150 на 90, але самопочуття погане, як ніколи».

Ще більше перехвилювалася її сусідка Олена Петровська. В її 4-річного сина того дня була блювота, яку жінка нічим не може пояснити. Каже, хлопчик виглядав дуже збудженим.

— У нас часто вимикають електрику, — продовжує Надія Гнатюк. — Тієї ночі я прокинулася від спалаху електролампочки. Вона на мить засвітилася і погасла. Подумала, забула звечора вимкнути світло. Натиснула вимикач, а світло загорілося. Значить, він був вимкнений. Як же перед цим лампочка могла засвітитися?»

Бабуся Гелена Ганзюк погано спала тієї ночі. Каже, чула спершу звуки, схожі на поодинокі постріли, бачила через вікно жовті спалахи на небі. Потім — червону заграву.

— Як це таке може бути, що слід є, а лісапета не було? — дивується бабця. Її сусідів Кухарських — пані Ганну з дочкою Людмилою — застали за сапанням картоплі. «Спочатку ми думали, що то собака ланцюг тягнула за собою, то так наслідила, — кажуть жінки. — Де там! Дивимося ближче, а не зачепило ні бурячка, ні огірочка... Та й слідів від лап не побачили. Взагалі ніяких слідів не було».

У селищі нині тільки й розмов, що про загадкове колесо. Одні кажуть, це знак на високий урожай. Інші, навпаки, прогнозують недорід на помічених ділянках. Але це все припущення. Людям хочеться іншого: щоб хтось із фахівців висловив науково обґрунтовані версії того, що сталося. «Прикро, що грунт не взяли на аналізи, коли визначали рівень радіації, — кажуть співрозмовники. — Може, і там щось показало б...»

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

На знімку: бабуся Гелена Ганзюк показує, як колесо пройшло під картоплею, а не зім'яло жодного стебла.

Фото автора.

***Від редакції:** якщо хтось зможе пояснити появу сліду загадкового колеса, ми готові продовжити розповідь.*

СПОРТ

Календар затверджено

Футбол. УЄФА підтвердила розклад фінального турніру VIII першості Європи—2009 (U-19), який відбудеться в Україні (Донецьк і Маріуполь).

21 липня. Англія — Швейцарія (Донецьк, «Металург»). Україна — Словенія (Донецьк, РСК «Олімпійський»). Франція — Сербія (Маріуполь, «Західний»). Туреччина — Іспанія (Маріуполь, «Іллічівець»). **24 липня.** Франція -Туреччина («Західний»). Словенія — Швейцарія («Металург»). Сербія -Іспанія («Іллічівець»). Україна — Англія («Олімпійський»). **27 липня**. Іспанія — Франція («Іллічівець»). Сербія — Туреччина («Західний»). Швейцарія — Україна («Олімпійський»). Словенія — Англія («Металург»).

30 липня — півфінал 1 («Іллічівець»); півфінал 2 («Олімпійський»); **2 серпня** — фінал («Олімпійський»).

Матчі першості, включаючи півфінали і фінал, у прямому ефірі транслюватимуться каналом «Євроспорт», який є партнером УЄФА у висвітленні молодіжних турнірів.

Розвінчали чемпіонів

ПАР. Кубок конфедерацій. **Група В**. 18 червня.

США — Бразилія. 0:3. Голи: Мело, 7, Робіньйо, 20, Майкон, 62. **Вилучено** Кльєстана, 56 (груба гра).

США: Говард, Борнштейн, Оньєву, Демеріт, Спектор, Кльєстан, Демпсі, Бредлі, Бізлі (Кейсі, 46), Донован, Алтидор (Фейлгебер, 60). **Тренер** — Боб Бредлі.

Бразилія: Жуліо Сезар, Майкон, Лусіо (Луїзао, 70), Жоао Міранда, Андре Сантос, Жілберто Силва, Мело, Рамірес, Кака (Джуліо Баптиста, 68), Робіньйо, Луїш Фабіано (Нілмар, 69). **Тренер** — Дунга.

Єгипет — Італія. 1:0. Гол: Гомос, 40.

Єгипет: ель-Гадарі, Ахмед Саїд, Гані Саїд, Фатхі (Ахмед Гассан, 80), Хосні абд-Рабові, Мохамед Зідан (Еїд, 57), Шавкі, Гомос, Моавад (Фараг, 69), Гомаа, Абутрика. **Тренер** — Гассан Шегата.

Італія: Буфон, Гроссо, К'єлліні, Каннаваро, Гаттузо (Монтоліво, 57), Даніеле де Россі, Яквінта, Джузеппе Россі (Тоні, 57), Дзамбротта, Пірло, Квальярелла (Пепе, 64). **Тренер** — Марчелло Ліппі.

Єгиптяни, котрі і в матчі з бразильцями зіграли гідно (3:4), цього разу діяли особливо дисципліновано, зібрано, упевнено й рішуче. Це й принесло їм дуже почесну перемогу над чемпіоном світу, а з нею і цілком реальну надію на вихід до півфіналу. Все в цій групі вирішиться завтра, коли зустрінуться Італія — Бразилія і Єгипет — США.

А поки що очковий здобуток команд такий: Бразилія — 6 очок, Італія, Єгипет — по 3, США — 0.

Так віддамо «Зорі» останню сорочку?

Цікава ситуація складається навколо луганського футбольного клубу «Зоря». Напередодні на гостьовому сайті клубу з'явилося повідомлення про проведення акції «Віддамо «Зорі» останню сорочку».

Вболівальники команди запрошувалися до будинку облдержадміністрації, де повинен був пройти мітинг на підтримку «Зорі», у якої сьогодні значні матеріальні труднощі. Однак футбольний клуб одразу зробив заяву, що ніякого стосунку до цієї акції не має. Більше того, «Зоря» рекомендує «не піддаватися на провокацію людей, що бажають на любові й відданості луганських уболівальників до команди зробити собі ім'я». «Ми не знаємо, що за люди організовують цю акцію і яку мету собі ставлять, — пояснив керівник прес-служби ФК Андрій Колот. — Вони з нами не зв'язувалися й про проведення акції не домовлялися». На думку віце-президента клубу вболівальників «Зорі» Григорія Візирова, цей захід може команді нашкодити, оскільки можливі хуліганські витівки молоді.

Голову фан-клубу збірної України в області Всеволода Филимоненка така реакція відверто дивує. Як може нашкодити акція, за допомогою якої громадськість хоче домогтися від влади уваги до проблем клубу й «разом із «Зорею», вболівальниками вирішувати важкі питання»? «Є просто вболівальники, які хочуть підтримати улюблену команду, — пояснив він. — Тим більше, що нинішнє керівництво клубу не раз до цього закликало». На ці слова Андрій Колот відреагував у такий спосіб: «Краще підтримайте матеріально...»

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

«Ми не знаємо, що за люди організовують цю акцію і яку мету собі ставлять», — пояснив керівник прес-служби ФК Андрій Колот

На урок географії — з трьома різними підручниками? Чи без жодного?

СИТУАЦІЯ

Півтора мільйона (!) підручників для учнів дев'ятого класу замовили видавництва на Вінницькій картографічній фабриці. Поки що поліграфісти не надрукували жодної книжки.

«У дев'ятий клас діти підуть без нових підручників, я в цьому не сумніваюся нітрохи, — каже директор фабрики Микола Шишко. — Наші виробничі потужності дають можливість виготовляти за місяць триста тисяч книг. Якщо припустити, що почнемо їх друкувати з першого липня, то замовлення виконаємо тільки першого січня 2010 року, до початку нового навчального року ніяк не впораємося. Як мені відомо, така сама ситуація на інших книжкових фабриках, які мають друкувати книжки для дев'ятикласників».

Причина зволікання з виконанням важливого державного замовлення — у відсутності коштів. «У держбюджеті на нинішній рік гроші передбачено, — продовжує Микола Шишко, — але де вони? Ми ще не отримали жодної гривні. Чекаємо...»

Три видавництва замовили у Вінниці підручники для дев'ятого класу. Найбільше з них — 800 тисяч книжок — мають надрукувати для державного видавництва «Освіта», 392 тисячі — для видавництва «Генеза». На Вінницькій картографічній друкуватимуть, зокрема, підручники з географії, всесвітньої історії, іспанської мови, мистецтва... Директор каже, що навіть папір уже завезли. Однак видавництва не підписують угоди, бо не вирішено питання з фінансуванням.

Нових підручників чекають у школах тому, що вони мають свою особливість. Книги готували різні автори, пояснив Микола Шишко. Наприклад, на друк у Вінниці подано три підручники з географії. Всі вони для дев'ятого класу. «Наукова база у них однакова, — уточнив співрозмовник. — Однак є й відмінності. Яких саме авторів замовлятимуть школи, я цього не знаю. Так само не знаю, за яким принципом це робитимуть. Бо то не наш клопіт. Для нас головне — виконати замовлення. Ми готові почати роботу будь-якого дня, як тільки нам перерахують гроші».

Нема можливості у поліграфістів виконати ще одне важливе замовлення. «Через кожні п'ять років ми маємо оновлювати підручники, — продовжує Микола Шишко. — Тобто друкувати їх заново. Така вимога Міносвіти. Бо ж за цей час книги зношуються. Нині такого оновлення потребують підручники для другого і третього класів. Однак на цю роботу кошти не те що не виділено, а навіть не заплановано. Тим часом до нас звертаються то вчителі, то батьки, а то й самі учні з проханням «підлатати» старий підручник. Латаємо. Коли друкуватимемо нові, і чи взагалі це робитимемо, поки що не відомо».

Коментар Ігоря Івасюка, начальника обласного управління освіти:

— Якщо підручники нового зразка для дев'ятикласників не встигнуть надрукувати до початку нового навчального року, учні навчатимуться за старими підручниками. Їх у нас вистачає. Щоправда, вчителям доведеться шукати матеріал для занять за новими програмами. Цей матеріал є і в старих підручниках. Тільки його не так подано, як у нових підручниках. Його треба систематизувати.

Те, що маємо підручники різних авторів, це добре. В одних з них матеріал подано глибше, детальніше. Такі книжки пропонуватимемо в класи з поглибленим вивченням предмета. Стежитимемо за тим, щоб підручниками одного автора було укомплектовано весь клас.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Юні представили соціальні та бізнес-проекти

Останній дзвоник пролунав у незвичайній школі — «Факультет муніципального управління», що функціонує в місті Кам'янці-Подільському як спільний проект влади і громадсько-активної молоді.

Незмінним координатором проекту є завідувач організаційно-контрольного відділу міськвиконкому Валерій Клименко, а від громадських осередків вже два роки роботу організовує Олена Іллясевич.

Кожна молода людина, яка бажає долучитися до розвитку рідного міста, може безкоштовно навчатися на факультеті. Причому його викладачами є керівники служб, відділів та управлінь виконкому, представники депутатського корпусу, керівники громадських формувань, українських молодіжних організацій. За невеликий термін навчання — три місяці молодь засвоює ази управлінської роботи, пише і захищає власні соціальні та бізнес-проекти. Цьогоріч вони особливо актуальні — це «Організація велотурів і водних сплавів на території міста та району» Юрія Щура, Сергія Балюка та Олександра Христина і «Соціальний магазин» В'ячеслава Коростіля тощо.

Віра ШПИЛЬОВА.

Кам'янець-Подільський.

«Нафаня» — одна з найкращих

За результатами XII Національного конкурсу шкільних газет, який відбувся в Миколаєві, стінгазета «Нафаня» загальноосвітньої школи I—III ступенів № 1 міста Чоп посіла друге місце в номінації «Найкраща стінна газета», — повідомили в управлінні інформації та зв'язків із громадськістю Закарпатської обласної державної адміністрації.

У конкурсі, який проводився коледжем преси та телебачення за підтримки Національної спілки журналістів, Академії педагогічних наук та Асоціації молодіжної преси України, взяли участь понад 400 шкіл з 23 областей.

Закарпатську область також представляли школи з Мукачевого, Хуста, Рахова, Ужгородського та Рахівського районів.

За енергоефективність нагородять

В Івано-Франківську відбулася презентація Української програми підвищення енергоефективності (UKEEP), яку впроваджує Європейський банк реконструкції та розвитку (ЄБРР). Керівники промислових підприємств мали змогу ознайомитися з умовами фінансування енергозберігаючих проектів, проведення енергоаудита, зокрема, на успішних прикладах ВАТ «Івано-Франківськцемент» та ВАТ «Івано-Франківський хлібокомбінат».

Українська програма підвищення енергоефективності — це кредитний продукт, розроблений Європейським банком реконструкції та розвитку для українських приватних підприємств. UKEEP надає безкоштовну технічну допомогу міжнародних експертів з енергоефективності підприємствам, чиї проекти відповідають умовам фінансування програми. Якщо проект виявиться реальним до впровадження, UKEEP сприяє отриманню позики для його втілення. Усі реалізовані проекти візьмуть участь у конкурсі «За успіхи у підвищенні енергоефективності». Підприємства-переможці отримають призи.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

ВІСТІ З КРИМУ

За проїзд верхи територією лісгоспу доведеться заплатити 15 гривень!

Хоча курортний сезон розпочався, на півострові ще не людно. «Пробуксовка» в'їзду відпочивальників становить 19% туристів, і ще більше — до 25% втрат, припадає на організований відпочинок. Кількість відмов від путівок уже зменшується, тож туроператори сподіваються, що ситуацію врятує масовий приплив гостей курорту в зеніті літа й восени.

Певно, з огляду на очікувані традиційні натовпи туристів, кримський уряд затвердив ліміти використання природних ресурсів у кордонах деяких територій і об'єктів природно-заповідного фонду місцевого значення півострова на цей рік. Щоб очікувані натовпи не «затоптали» вразливі природні ландшафти, обмежили відвідини в семи найпопулярніших місцинах.

Приміром, здійснити екскурсії на ділянки скельного узбережжя між Судаком і Новим Світом, у бухти біля гірського масиву Караул-Оба можуть щодня не більше 115 екскурсантів, куди їх підвозять на катерах і яхтах. Сусідній мис Алчак зможуть побачити 270 людей на день. Понад 800 душ щодня до кінця осені може прийняти південнобережний мис Ай-Тодор. Причому, тут не може бути розміщено одночасно більше 25 наметів і яток з сувенірами та продуктами. Ліміт для долини Сатера під Алуштою у пік літа — по 150 відпочивальників на день. На Байкальську косу до жовтня не пускатимуть більше 238 туристів на день. А в Тиху бухту під Феодосією можуть навідатися 424 людини на день.

Любителям лісових стежок варто знати, що відтепер за їх відвідини теж доведеться платити. До цього переліку увійшло 60 об'єктів. Візит у долину Сатера під Алуштою коштуватиме кожному пішоходу 6 грн., дітям — три гривні, в урочище Хапхал — 20 грн. з дорослого і 15 з дитини. Піднятися на Аю-Даг можна за 4 грн., оглянути гору Демерджі коштує 10 грн., дитині — 5. Заходження на турстоянки — 10 і 12 грн. з людини. Проїзд територією лісгоспу теж тепер платний: від 35 до 50 грн. автомобілісту, 35 гривень подорожуючому на квадрациклі. А вершнику на коні — 15 грн. Відвідини турстоянок Бахчисарайського держлісгоспу — 5 грн. Привал на стоянках коштує 6 грн. дорослому і три —дитині.

Тож кримські пейзажі без гаманця в рюкзаку побачити цьогоріч не вдасться.

Бухта Козача: мін нема!

У Севастополі піротехніки МНС звільняли Чорне море від «гостинців» другої світової війни. 62 вибухонебезпечні предмети було виявлено під час обстеження бухти Козачої. На спецполігоні, розташованому в морі, знищили радянську 533-міліметрову парогазову торпеду. Крім того, водолази підірвали 500-кілограмову авіаційну донну міну. Інші різнокаліберні артилерійські снаряди, мінометні міни та детонатори піротехніки вивезли на полігон у село Хмельницьке і знищили там.

Водолаз МНС виносить з води бойові снаряди.

Фото надане прес-службою ГУ МНС у Севастополі.

Підпільну горілку виготовляли на винзаводі

Виноробний завод «Діоніс» у Сімферополі підпільно виготовляв 100 тисяч пляшок горілки на місяць, що з'ясувалося під час прокурорської перевірки.

Тепер суд розглядає справу стосовно колишнього директора винзаводу і чотирьох його підлеглих, які з початку року, використовуючи працю робітників та обладнання підприємства, підпільно випустили аж півмільйона пляшок оковитої.

Віктор ХОМЕНКО.

Водій пішоходові в Севастополі — не друг і не товариш?

Із загальної кількості ДТП з участю пішоходів у Севастополі припадає не менше половини. Тяжкі травми, каліцтва, а нерідко і загибель людей — ось результат порушень правил безпеки водіями стосовно піших учасників руху. Хоча і пішоходів виправдати важко: у восьми з десяти випадків наїзду автотранспорту на пішоходів аналіз ситуації засвідчує — винні самі постраждалі.

Зведення подій ДТП другого тижня першого літнього місяця довелося озаглавити вельми промовисто: «Чорний тиждень» для літніх пішоходів». Причиною тому стала автопригода: водій автобуса, їдучи в «спальному» районі по магістралі із пожвавленим рухом, не пропустив трьох жінок похилого віку, які переходили проспект по позначеному пішохідному переходу. Одна з учасниць ДТП від отриманих травм померла на місці, а інших із травмами та забиттями доставили до лікарні.

За день до цього автомобіль на смерть збив сімдесятидев'ятирічну жінку, а тринадцятого червня від зіткнення з мопедом загинув сімдесятитрирічний севастополець... Міліцейська статистика зареєструвала випадок, коли учасником ДТП стала однорічна(!) мешканка Севастополя! Водій «ЗІЛа» у дворі одного з багатоквартирних будинків не помітив дитячої коляски і наїхав на неї. Загалом за останній тиждень співробітники ДАІ Севастополя зареєстрували вісім ДТП, у результаті яких були травмовані діти.

Віктор БЄЛОКОННИЙ,
підполковник міліції, керівник прес-служби відділу ДАІ Севастополя.

Учора розпочалася акція зі збору коштів для завершення будівництва комплексу «Запорізька Січ» на Хортиці *(УНІАН)*

Джордж Сорос заявив, що надасть допомогу на 100 мільйонів доларів країнам Східної Європи, в тому числі Україні *(УНІАН)*

Тест на совість

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Торішні дочасні вибори міського голови Рівного побили рекорди низькою явкою виборців — люди зневірились у міській владі, яка не завжди рахується з думкою городян. Один із яскравих прикладів цього — проблема, яку саме в період передвиборних перегонів порушили читачі (вони ж потенційні виборці) у своїх листах та дзвінках до редакції нашої газети, сподіваючись, що новий міський голова Володимир Хомко вирішить її.

Нагадаю суть проблеми. Виникла вона тоді, коли на догоду одному з впливових і наближених до міської влади бізнесменів, який є справжнім, а не паперовим власником ТзОВ «Бадьорість», міськрада своїм рішенням №444 від 30 березня 2001 року надала «в тимчасове довгострокове користування на умовах оренди на 49 років» ділянку перед автовокзалом під стоянку автотранспорту. Нею до цього користувався автовокзал. Керівник, було, спробував відстояти ділянку, де приймалися автобуси міжнародного і міжміського сполучення, розміщувалась зупинка громадського транспорту, але тодішній очільник міста слухав його рівно одну хвилину...

Відтак пасажирів позбавили вільного доступу до автовокзалу — вони добираються до нього через стоянку «Бадьорості», між маневруючими авто, наражаючи тим самим себе на небезпеку. До того ж автовокзал, який щодня приймає близько тисячі рейсів, відтоді позбувся аварійного пожежного виїзду — на випадок біди буде складно евакуювати транспорт (така сама проблема і з евакуацією транспорту з платної автостоянки ТзОВ «Бадьорість»).

У той час, як бракувало коштів навіть на ремонт вулиць, міська влада швиденько під це своє рішення переносить більш як на сто п'ятдесят метрів зупинку громадського транспорту на вулиці Київській (вона й досі експлуатується без погодження з ДАІ), що стало дуже незручним для пасажирів, які зазвичай на автовокзал приїжджають з великими валізами.

Про все це написав «Голос України» 19 листопада, 10 грудня 2008, 12 березня 2009 року. Не буду переповідати про реакцію на публікації тих, хто і створив цю проблему, — ГУ МНС у Рівненській області, ДАІ, міліції, архітекторів міста та ін. Всі вони у своїх відповідях шукали «стрілочника», обмежувались відписками, демонстрували бурхливе листування з міською владою, як, скажімо, обласне ДАІ, яке бідкається, що міська влада не реагує на їхні листи...

Тим часом міська влада, яка, зрештою, і створила всі ці проблеми, відмовчувалась. Спочатку це можна було пояснити тим, що у Рівному якийсь час була вакантною посада міського голови. Коли ж обрали нового, вирішила поцікавитись його думкою стосовно порушених людьми проблем. Нагадаю, що в березні ц. р. сказав на диктофон міський голова Рівного Володимир Хомко:

— Те, що забрали в'їзди на територію автовокзалу проектні для того, щоб зробити приватну стоянку і передали на сорок дев'ять років в оренду, пояснити, з точки зору логіки, неможливо. Я не

> ***Про все це написав «Голос України» 19 листопада, 10 грудня 2008, 12 березня 2009 року. Не буду переповідати про реакцію на публікації тих, хто і створив цю проблему, — ГУ МНС у Рівненській області, ДАІ, міліції, архітекторів міста та ін. Всі вони у своїх відповідях шукали «стрілочника», обмежувались відписками, демонстрували бурхливе листування з міською владою, як, скажімо, обласне ДАІ, яке бідкається, що міська влада не реагує на їхні листи...***

слідчий, я не прокурор, не можу якихось досліджень робити, тим паче, що це було давно. Але, на мою думку, автовокзал з таким в'їздом і з таким виїздом, який зараз є, існувати не може. Або ми вирішимо питання з аварійним виїздом, або нам закриють автовокзал. Я призначив комісію для вивчення цього питання і призначив засідання комісії з надзвичайних ситуацій. І будемо робити якісь приписи, інші дії, щоб вирішити цю проблему. Запросив власника автостоянки, того, який взяв в оренду ділянку перед центральним автовокзалом. Я чомусь сподіваюсь, що ми із ним до якогось консенсусу дійдемо...

Ось такий коментар. Не знаю, чи дійшли консенсусу В. Хомко із справжнім орендарем ділянки під стоянку, а тільки порушені людьми проблеми й

досі не вирішені. Я, було, насмілилась запросити міського голову Володимира Хомка на автовокзал, щоби він показав той «консенсус» — аварійні виїзди та розмічену «зебру», якою безпечно діставалися б люди до автовокзалу, але в нього, на жаль, не знайшлося для цього часу. Воно й зрозуміло: нема чого показувати...

Тим часом пан Хомко в інтерв'ю одній з місцевих газет озвучив ідею перенести автовокзали на околиці міста за напрямками (це підтверджує побоювання рівнян, що на територію автовокзалу на вулиці Київській, 40 вже накинули око товстосуми, оскільки в нього відвойовують метр за метром). І привід очільник міста знайшов пристойно гучний — екологічний: мовляв, щоб розвантажити Рівне від транспорту. Воно ніби Володимир Євгенович не жив у Києві, не бував у європейських столицях, скажімо, Варшаві, Берліні, де для зручності людей автовокзали в центрі міст, а то й прив'язані до залізничних. Там і потік транспорту набагато більший, і про екологію теж не забувають — нам ще б повчитись. Та й Рівному до європейських столиць ще рости і рости. І не лише за рівнем життя, а й за тим, як влада піклується про зручності для своїх громадян. Схоже, «геніальна» ідея винести у Рівному автовокзали за напрямками могла прийти тільки людині, яка або зацікавлена в тому, щоб «захапати» територію в людному місці міста, де зараз автовокзал, або ж яка сама їздить на авто, а не маршрутками. Потягала б тяжкі валізи громадським транспортом з одного кінця міста в інше, то, можливо, пропало б бажання проводити подібний експеримент з людьми. Та й у людей (автовокзалами, до речі, користуються не лише рівняни, а й усі мешканці області, іногородні) не зайвим було запитати, чи хочуть вони втілення подібної «ідеї».

Чому ж так радикально змінилася позиція міського голови Рівного Володимира Хомка стосовно порушених авторами листів до редакції проблем? Чи не тому, що спочатку він розраховував на півторарічний термін перебування на цій посаді і за цей час хотів заручитися підтримкою рівнян на наступних виборах? Нагадаю, що на дочасних за пана Хомка проголосувало трохи більше третини рівнян, які прийшли на виборчі дільниці (загалом шоста частина від усіх внесених у списки виборців). Але після рішення Конституційного Суду України, який фактично дав Володимиру Євгеновичу ще чотири роки перебування на цій посаді, в нього виникла ідея перенесення автовокзалів, причому, ідея не нова: її ще років сім тому перед журналістами озвучив один з керівників області. Цікаво, що невдовзі від автовокзалу і було «урізано» ділянку під платну автостоянку для ТзОВ «Бадьорість».

Між іншим, судячи з документів, ще за радянської влади автовокзалу додавали по сотці—дві, бо розуміли, що згодом він прийматиме більше маршрутів, тобто, прораховували перспективу. А ось у часи, коли інтереси громади відійшли на другий план, поступившись особистим бізнесовим, і почався наступ на цей об'єкт, який розташований у дуже зручному місці.

У своєму березневому коментарі Володимир Хомко доречно згадав про прокурорів. До слова, навіть після трьох публікацій ні прокуратура області, ні тим паче міста, не відреагувала на подібні проблеми, які, підкреслюю, мають загальногромадське значення, бо автовокзал — стратегічний об'єкт, який відвідують щодня тисячі людей. І вільний доступ до нього, а також аварійний виїзд — це обов'язкова умова його функціонування.

На жаль, не поцікавилась прокуратура, чому з такими порушеннями підписали документи на облаштування платної стоянки ТзОВ «Бадьорість» ті самі пожежники, чому дозволила на її території звести кафе міська архітектура (воно зіпсувало вигляд автовокзалу і практично заховало його від людей, до того ж на цьому місці згідно з планом мала бути невеличка диспетчерська), чому тільки через сім років після облаштування стоянки погоджуються технічні умови на неї у ДАІ, чому експлуатується перенесена зупинка громадського транспорту по вулиці Київській без погодження з ДАІ?

Автори листів справедливо цікавляться тим, який зиск від тієї оренди має бюджет міста. Так ось, згідно з договором оренди №53 від 18.04.2001 р. ТзОВ «Бадьорість» за 2018 квадратних метрів (стільки відведено під платну автостоянку) сплачувало щомісяця до міського бюджету 1210 гривень, а з 1 січня 2008-го, як повідомили в міському управлінні земельних ресурсів, орендна плата становить майже 2423 гривні (відповідно, по 60 копійок та 1,2 гривні за квадратний метр). Гроші, погодьтесь, невеликі. Тож чи не доцільніше, запитують рівняни, для поповнення бюджету міста, особливо в умовах нинішньої фінансової кризи, облаштувати на цьому місці платну комунальну стоянку або ж влаштувати аукціон на право її оренди, як це роблять, скажімо, у Хмельницькому (а що, як хтось запропонує місту більшу орендну плату)? Питання це адресували міській владі й міським депутатам, але ні від бюджетної комісії, ні від земельної, які мали б опікуватися поповненням міського бюджету й раціональним використанням земель міста, — ні пари з вуст...

> ***Так ось, згідно з договором оренди №53 від 18.04.2001 р. ТзОВ «Бадьорість» за 2018 квадратних метрів (стільки відведено під платну автостоянку) сплачувало щомісяця до міського бюджету 1210 гривень, а з 1 січня 2008-го, як повідомили в міському управлінні земельних ресурсів, орендна плата становить майже 2423 гривні (відповідно, по 60 копійок та 1,2 гривні за квадратний метр).***

Між іншим, підстави для розірвання договору оренди з ТзОВ «Бадьорість» у міської влади є. Адже коли виділяли сотки для цього товариства, в рішенні було чітко вказано призначення ділянки — для облаштування автостоянки. Тим часом, як повідомили в Управлінні з контролю за використанням та охороною земель у Рівненській області, їхні фахівці неодноразово фіксували факти нецільового використання згаданої земельної ділянки ТзОВ «Бадьорість» — на її території функціонували кіоски з гральними автомати, а також кафе «Нон-стоп», про що були складені відповідні постанови і приписи, на керівника товариства накладались штрафи, а також повідомляли міську владу. Однак, на жаль, суми штрафів незначні, тож, можна припустити, вони не були рівнозначні тим прибуткам, які товариство отримувало від функціонування згаданих точок.

Схоже, міська влада недооцінює людей, які все бачать, уміють аналізувати, рахувати, читати між рядків, як і розрізнити, чому товстосумам можна усе — будувати торгові точки навіть на зупинках громадського транспорту; офіси, займаючи територію єдиного, по суті, в обласному центрі парку імені Шевченка, а також тротуари під торгівлю сантехнікою на вулиці Сагайдачного; зводити питні заклади і зали гральних автоматів біля шкіл і коледжів — а рядових мешканців обласного центру позбавляють бодай елементарних зручностей у своєму місті, про що вони й пишуть у листах до редакції в надії пробудити совість у можновладців. Зрештою, не такі вже наївні люди, щоб не розуміти, що нині балом править капітал. Тому реакція влади і згаданих фахівців на порушені рівнянами проблеми вважають тестом на совість...

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

На знімку: автовокзал у Рівному, в якого відбирають сотку за соткою.

Фото автора.

Навіть після трьох публікацій ні прокуратура області, ні тим паче міста, не відреагувала на подібні проблеми

Кому вигідна стратегія стримування реформ?

ПОЛЕМІЧНІ НОТАТКИ

На початку 90–х років одна з газет надрукувала статтю одеситів «Не заважайте нам і Хайфа стане «передмістям Одеси». Певною мірою одесити могли б втілити свій задум в життя, якби не «жадібний погляд» з центру на регіональні можливості. Бажання «обійняти неосяжне», тримати в своїх руках всі важелі впливу на регіони не дає сталого розвитку місцевому самоврядуванню, гальмує надання йому більш повної, чітко окресленої самостійності у вирішенні регіональних питань. Й не тільки регіональних. Політики ніяк не хочуть визнати, що від успішної роботи місцевих громад залежить успіх «українського прориву». Схоже, їм байдуже, як почуватимуться ті, хто щодня йде на роботу не за «довгим карбованцем», а щоб вижити в умовах, коли влада чубиться між собою.

Втрачені ілюзії

Пригадуються слова одного з прем'єр-міністрів про те, що треба хутко встигнути в останній вагон потяга, який прямує до Євросоюзу. Це було сказано з посмішкою впевненої людини, яка знає, як це зробити та має для цього всі можливості. Де зараз цей потяг — зрозуміло...

Малюючи «райдужні» перспективи «завтрашнього раю» в Україні, доморощені політики й досі навіть пунктиром не визначили шлях до нього. Фантазії вистачає лише на «шедеври» з гаслами на кшталт київських біг-бордів: «Нас врятує людина-трудівник». По-перше, кого це нас, по-друге, чому взагалі «трудівник» має знову когось рятувати і, нарешті, кому й від кого потрібно рятуватись? І такими перлами сьогодні рясніють всі міста і села нашої держави. Нагадаю лише деякі: «Право вибору, або вибір без права», «Український прорив», «МИ — потужна молода команда», «Скажи владі правду», «Здолаємо руїну — врятуємо Україну» тощо.

Немає бажання копирсатись у біографіях їх авторів, але вочевидь, саме вони представляють якраз той незначний прошарок суспільства, якому є що втрачати, передусім, існуючий статус та пов'язані з ним привілеї. Як більшість «еліти» здобувала його — секрет Полішинеля: одні проганялися до самого «не хочу», інші купували з дядіних рук за безмежну відданість політичному сюзерену. Результати цих політичних оборудок український народ давно відчуває на власній шкурі.

Новонароджена численна армія «номенклатурних» посадовців, розмивши державу, перетворили владу на ринок платних послуг, а посаду — на «містове» на цьому ринку. Постійна критика з парламентської трибуни та різних кабінетів ніщо інше, як намагання менеджерів від партій та влади відвернути увагу від того, що, по суті, «режим» залишився тим самим, з тими самими можливостями «самореалізації». Різниця в тому, що раніше самореалізація залежала від номенклатурного коридору, який формували організаційні відділи райкомів партії, а тепер цей коридор визначають партійні менеджери й чиновники, які обслуговують партійні еліти. Тож не дивно, що українські політики давно забули про «честь, доблесть і славу...».

Утім, проблема не в менеджерах та їх креатурах, а в самій державі та її ролі й місці по відношенню до суспільства.

Держава як вона є

За теорією держави і права, держава по відношенню до суспільства має знаходитись не «в» суспільстві і не «над» суспільством, а десь збоку і лише в позиції, коли вона не має можливості й не повинна «мати» суспільство за допомогою своїх інститутів, а обережно і розсудливо впливати на робочий ритм, настрій, дух, творче та наукове натхнення суспільства.

Звичайно, є держава. Але держава, яка має всіх і все, що бажає мати, не звертаючи уваги на «єдине джерело влади в Україні», яке «здійснюється владою безпосередньо через органи державної влади та органи місцевого самоврядування», власне, має представляти суспільство у відносинах з державою через свої громадські об'єднання.

Хто нині представляє в Україні державу у відносинах з народом? Простий державний службовець, причому на всіх рівнях. Як він трудиться «у поті чола», знає кожний. Виникла парадоксальна ситуація, коли талановита молодь, не маючи можливостей для самореалізації чесним шляхом, намагається поповнити лави чиновників з мрією зробити кар'єру з чиновницького крісла. Як результат, безліч амбіційних «митрофанушок» нізвідки вигулькують на різні посади й одразу усвідомлюють себе в ролі благодійників, яким віднині всі винні. З цього приводу доцільно згадати слова Богдана Хмельницького, що до булави ще треба й голову. На жаль, у цьому процесі державного впливу не відчувається. Виникає враження, що не тільки кожна гілка влади працює самостійно, а й всі міністерства та відомства, з підпорядкованими їм структурами, знаходяться в «автономному плаванні» й не бачать берегів.

Недостатній інтелект керівного складу, більшість якого є чиїмись висуванцями, породжує безвідповідальність через відсутність права на самостійне прийняття рішень. Ось тому й немає впливу держави на процеси формування власного ефективного власника.

Примітивний підхід до розв'язання проблем суспільства з боку політиків призводить до збайдужіння більшої частини суспільства до всіх «демократичних» процесів.

Можна провести просте тестування на предмет спроможності багатьох політиків взагалі думати та прораховувати кроки для стійкого розвитку держави і суспільства. Якщо вони справді ті, за кого видають себе, то нехай дадуть відповідь на запитання, яке є базовим для розуміння нинішньої ситуації: «Не чим, а **Чому** ми відрізняємось від розвинених країн? **Чому** слова у нас заступають думки і переконання? **Чому** навіть передове, роками випробуване в європейських країнах, ми відкидаємо, або намагаємось переробити під себе, або внести зміни, які не дають результатів?

Примітивний підхід до розв'язання проблем суспільства з боку політиків призводить до збайдужіння більшої частини суспільства до всіх «демократичних» процесів. А якщо до цього додати ще і політичний конформізм більшості політиків, то стає зрозумілим, чому нема позитивних зрушень у бік будь-якого реформування...

Відповідь на запитання: «Чому ми відрізняємось від розвинених та розумних?» у відсутності гармонійного поєднання наших базових норм і Конституції з рівнем нашої свідомості і усвідомлення необхідності виправлення помилок, отриманих завдяки нинішній моделі державного управління та побудови системи влади.

Що маємо?

Мало у кого є бажання (особливо в авторів Основного Закону) визнати, що Україна через 18 років незалежності перебуває у «рудиментарному» процесі становлення нашого базового законодавства і Основного Закону держави. На жаль, можемо констатувати, що в більшості випадків прийнята у 1996 році Конституція України залишилась «гарним маніфестом, протоколом намірів прогресивної частини українського суспільства, тоді як реальне життя грунтувалось на інших принципах, зокрема, свавіллі влади щодо власного народу. Суспільне життя сьогодні перебуває у невідповідності з Конституцією. Статті 5, 71 Основного Закону не відповідають змісту з таких причин: народ, як «джерело влади», не бере прямої участі у формуванні гілок влади, передусім виконавчої, що є істотним та необхідним моментом для співпраці держави (державних органів) з територіальними громадами та органами місцевого самоврядуванням. Адже донині влада на місцях не може переконливо відповісти на запитання, хто керує в державі. Нагальна потреба у зміцненні вертикалі влади назріла давно. Та на заваді — відсутність бажання виконувати чітко визначені розмежування повноважень не тільки між Президентом та Прем'єр-міністром, а й між гілками влади на місцевому рівні. А відтак є вірогідність, що постійні чвари невдовзі опустяться на міжвідомчий та міжрегіональний рівень (до речі, в Сумах вони вже давно точаться по зростаючій). Що буде потім — важко навіть уявити.

Владо! Я тебе не люблю!

Мал. Василя ФЬОРКА.

Можна погоджуватися, можна — ні з тезою, що для випробування і оцінки зафіксованої в Конституції нової моделі правління в Україні потрібен час. Питання в одному: «Скільки?» Безглуздо розраховувати на те, що колись в Україні з'явиться концепція соціально-економічного розвитку, яка дасть поштовх для проведення очікуваних реформ державотворення та правотворення (йдеться про адміністративно-територіальну, судово-правову, адміністративно-правову реформи, а також реформу правоохоронних органів та реформу місцевого самоврядування). Необхідність збалансованості відносин між центром і регіонами вже калатає у двері, і може бути відновлена лише у рамках реформування місцевого самоврядування. А хто ствердно скаже, що під час формування моделі парламентсько-президентської влади не проявляться риси волюнтаризму з боку керівних осіб парламенту, з огляду на їхній «досвід» у блокуванні трибуни, виведення з дії самого парламенту, на ті правила гри, які діють при обиранні депутатів та формуванні робочих органів парламенту.

Формула «Президент=Прем'єр-міністр=Верховна Рада=Конституційний Суд=Верховний Суд» як конструкція влади, її система, структура, зміст, фаховий склад давно себе вичерпала й дискредитувала. Скорочення формули до трикутника «Президент=Верховна Рада=Верховний Суд» з його наповненням реальною турботою про пересічного громадянина — єдиний можливий підхід до розв'язання проблем та проведення послідовних реформ.

Формула «Президент=Прем'єр-міністр=Верховна Рада=Конституційний Суд=Верховний Суд» як конструкція влади, її система, структура, зміст, фаховий склад давно себе вичерпала й дискредитувала.

Щоб уникнути негативних наслідків відомчого чи чийогось власного інтересу під час проведення реформ, маємо західний досвід, який необхідно спроектувати на окрему територіальну громаду регіонів: у наших умовах східну і західну. З урахуванням кількісного складу наших чиновників, можна не сумніватись у тому, що у рамках бюджетного фінансування вдасться без перешкод провести й судово-правову реформу, реформу правоохоронних органів і місцевого самоврядування. Але ж треба з чогось починати.

«Здійснюючи перший крок, давайте зробимо переоцінку. Ми — нація, яка має уряд, а не навпаки... У нашого уряду є ті повноваження, якими наділив його народ. Тому час зупинитись і дати задній хід збільшенню уряду, який розрісся за межі узгодження з тими, ким цей уряд керує», — сказав Президент США Рональд Рейган.

Дуже прикро, що в нашій державі на облаштування міністерських кабінетів виділяється більше коштів, ніж на окремі соціальні програми.

Чи є перспективи реформування?

У 2005 року владою проголошена необхідність розробки та прийняття низки законодавчих актів, які б розвинули конституційні норми та забезпечили ефективну дію нової конституційної моделі, включаючи вироблення проекту нової редакції Конституції з подальшим її всенародним обговоренням та прийняттям на всеукраїнському референдумі.

Всеукраїнські збори представників місцевого самоврядування, що відбулися у квітні 2005 року, парламентські слухання у Верховній Раді України 12 жовтня 2005 року на тему «Децентралізація влади в Україні. Розширення прав місцевого самоврядування», міжнародна конференція «Реформування територіальної організації влади: національний та міжнародний досвід» (жовтень 2005-го) — визнали, що нинішнє українське місцеве самоврядування функціонує в умовах обмеження державою його прав і можливостей, що призводить до розбалансованості його функцій та повноважень з фінансовим забезпеченням.

Малюючи «райдужні» перспективи «завтрашнього раю» в Україні, доморощені політики й досі навіть пунктиром не визначили шлях до нього.

На переконання громадських організацій, у цьому малоприємному періоді — єдиним виходом, який спроможний примирити громаду з владою, є внесення змін до Конституції або поправок до наступних виборів усіх рівнів з вирішенням наступних питань: хто повинен керувати в державі й очолювати виконавчу владу — «ЦК» в особі Президента та його секретаріату, чи «Рада Народних Комісарів» на чолі з Прем'єр-міністром? Зараз таке двовладдя спостерігається.

А що таке вибори народних депутатів на основі загального, рівного та прямого виборчого права за ст. 71 Конституції? Це швидше «штурм» парламентських крісел представниками десятків партійних списків. Тож їх більш коректно назвати виборами народних обранців на основі загального, рівного та непрямого виборчого права за списками від політичних партій та блоків.

Для посилення ролі місцевого самоврядування доцільне створення регіональних парламентів, які б об'єднували певні регіони для необхідності консолідації фінансових ресурсів у розв'язанні соціальних проблем та інвестування спільних проектів. Хоч як парадоксально, але реальне об'єднання України можливе за умови розмежування владних повноважень між центром та регіональною владою, обраною за принципами Європейської хартії місцевого самоврядування...

Чому в деяких областях голови облдержадміністрацій змінюються з періодичністю в один рік? Чиї вказівки вони мають виконувати — Прем'єра чи Президента? Тож чому б на даному етапі розвитку державності не передбачити прямі вибори голів виконавчої влади областей?

На думку громадських об'єднань, тільки вільні, таємні, загальні, рівні та прямі вибори керівників областей за мажоритарною системою відповідають духу Конституції, інтересам самої влади та принципам Європейської хартії про місцеве самоврядування.

А як, скажіть, за нинішніх умов забезпечити задекларовану ст. 55 Конституції України гарантію кожному громадянину на звернення до суду для захисту конституційних прав і свобод, якщо держава навіть неспроможна забезпечити справедливого розгляду цих звернень, не кажучи вже про виконання судових рішень. Чи не тому більшість пересічних українців у пошуках справедливості, як і раніше, звертаються не до судів, а до «авторитетів».

Об'єднання громадських організацій «Громадянська асамблея» також вважає, що ініціатором реформування чинної Конституції до виборів повинні виступити центристські партії, які по-справжньому мають продемонструвати свою народність. Без цих перемін відсутній самий сенс виборцям брати участь у виборах будь-якого рівня.

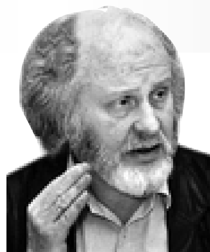
З огляду, що нині лише «джерело» влади має можливість визначити господарів крісел, найактивніші «демократи» вже роблять спроби здійснити можливий добір голосів електорату за рахунок новостворених громадянських рухів. Чому лізуть поперед батька? Щоб залишити в політиці ті самі «знайомі обличчя». Звідси брак свіжого подиху, а лише «перегар» 18-річного застою.

Чимало політиків мріють жити, а багато вже й живе, у своїх маєтках на березі Женевського озера. Та не всі з них здатні зрозуміти, що таких озер в Україні безліч. Потрібно лише створити умови, щоб вони стали «женевськими»...

Євген МАТВЄЄНКО,
голова координаційної ради спілки об'єднань громадян «Громадянська асамблея».
Суми.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 113 (4613)
СУБОТА, 20 ЧЕРВНЯ 2009

22 червня урочисто відзначається 90–ліття київського Музею мистецтв Богдана та Варвари Ханенків

Едуард МИТНИЦЬКИЙ, художній керівник столичного Театру драми і комедії на Лівому березі Дніпра, нагороджений Грамотою Головного управління культури і мистецтв

ПОДРОБИЦІ

Устилуг знову слухав Стравінського

На Волині — VI музичний фестиваль «Стравінський та Україна».

У програмі фестивалю — приїзд на Волинь відомого британського кінорежисера Тоні Палмера та показ його документальної стрічки «Десь на кордоні...». А ще концерт органної музики професора Краківської музичної академії Лешека Вернера в кафедральному костелі святих Петра і Павла в Луцьку, виступ національної заслуженої академічної хорової капели «Думка».

Сюрпризом фестивалю став показ 16 червня в обласному муздрамтеатрі хореографічної кантати «Весіллячко» Ігоря Стравінського. Тут широко використано фольклор Волині, зібраний Стравінським улітку 1914 року в Устилузі. Аби його вперше почули на Волині, багато праці доклав директор філармонії Сергій Єфименко. Підготовка до постановки тривала рік. Учасники — хорова капела «Думка», заслужений артист України Єжи Єрмінь, наші провідні піаністи — лауреати міжнародних конкурсів, група музикантів з Луцька і Рівного.

Подією стала й участь у фестивалі одного з найвизначніших композиторів сучасності, народного артиста України Ігоря Блажкова, який нині живе в Німеччині.

17 червня, в день народження Ігоря Стравінського, акції фестивалю відбулися в музеї-садибі композитора в Устилузі — містечку на українсько-польському кордоні. Тут Ігор Блажков виступив з доповіддю «Ігор Стравінський та Україна». А потім над «райським куточком творчості», як називав Устилуг сам Стравінський, полинули чарівні мелодії концерту камерної музики. Слухачів чарували майстерною грою поляки Анджей Годик (кларнет) та Яніна Вернер (фортепіано).

Фестиваль завершиться в неділю в Луцьку в народному домі «Просвіта» концертом камерного оркестру «Кантабіле» Волинської обласної філармонії.

Свого часу саме Волинь надихнула Ігоря Стравінського до написання балету «Весна священна», опери «Соловей», «Фантастичного скерцо», фантазії «Феєрверк» та багатьох інших славетних творів. В Устилузі на високому березі тихоплинної Луги він побудував дім, посадив сад, деякі дерева якого ростуть і досі. Тут, в сплюндрованому радянськими «раціоналізаторами» будинку Стравінського, розташований єдиний в Україні музей композитора.

Поміж інших славетних людей Волині ім'я Ігоря Стравінського довго замовчувалося. Вперше про нього заговорили в 1994 році, коли в Луцьку і Устилузі відбулася міжнародна наукова конференція «Ігор Стравінський та Україна». Тепер він повернувся на рідну землю, щоб кожного року дарувати її людям свято прекрасної музики. Ще не попрощавшись із цьогорічним фестивалем, ми вже з нетерпінням чекаємо наступного. Так ще буває тільки із закоханими.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

Ливарник, який пише романи і хоче стати політиком

ОСОБИСТІСТЬ

Роман Лябига (на знімку) працює ливарником на Івано–Франківському локомотиворемонтному заводі вже шостий рік. Нічого незвичайного у цьому нема, якби не те, що ливарник має диплом магістра філології та є аспірантом кафедри української літератури Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника. До того ж усі ці «регалії» Роман здобув, як кажуть, «без відриву від виробництва».

Не всі напарники у цеху знають і про те, що Роман у свої 24 роки вже є автором повісті та роману. Публіцистична повість «Мрії здійснюються» у 2007 році була опублікована в літературно-мистецькому альманасі «Прообраз», а філософсько-психологічний роман «Арабески білої хризантеми» чекає на мецената, який допоміг би з виходом його у світ. Можливо, ці витрати візьме на себе завод. Принаймні директора Василя Дутчака, людину прогресивну, розумну, яка головною цінністю підприємства вважає своїх працівників, ця ідея зацікавила. Власне, саме він підказав зустрітися з цим неординарним хлопцем. Василь Ілліч належить до тих людей, які самі себе створили. Вітає він це і в інших. А Роман Лябига, схоже, саме з таких.

Не випадково у березні цього року він взяв участь у Всеукраїнському конкурсі «Молоді політики України», який оголосив канал «Інтер», і ввійшов у число чотирьох переможців. Після цього отримав запрошення стати учасником програми «Свобода на Інтері».

«Сенс життя — сукупність успіхів»

Хлопець не лише ливарник, філолог і письменник в одній особі, а й має непогані здобутки в журналістиці. У пресі вже було опубліковано кілька його аналітичних статей на політичні теми. Виходить так, що все, за що береться, йому добре вдається. Наприклад, Роман каже, що написати книжку може «про те, про що треба», тобто на замовлення. Адже спробувати написати повість, яка оживила б альманах «Прообраз» і внесла в нього якусь свіжу кров, йому запропонував письменник і літературний критик Євген Баран, який, викладаючи на філологічному факультеті, запримітив здібного хлопця.

З якийсь час Роман, який раніше ніколи не пробував себе у красному письменстві, приніс йому більше ста списаних сторінок. І хоч повість бестселером не стала, але для першого «млинця» була непогано спечена. А найголовніше — додала юнакові сміливості й впевненості, що не святі горшки ліплять. За наполегливості, цілеспрямованості, працьовитості, крок за кроком можна досягнути багато чого. Власне, з цього Роман вивів свою формулу життя. Вона звучить так: «Сенс життя — це сукупність досягнутих успіхів». Керуючись нею, Роман рухається від однієї маленької перемоги до іншої й зізнається, що «життя час від часу приносить йому задоволення».

Мрія — стати політиком

Однак найбільше Роман здивував іншим. Виявляється, що навчається він в аспірантурі не для того, щоб піти в науку. Публікуючи політичні статті в газеті, не мріє бути журналістом чи політологом. А пишучи романи, не збирається стати професійним письменником. Не має наміру Роман і ціле життя провести у ливарному цеху. Його мета — стати політиком. А всі ті речі — майбутня кандидатська ступінь, вміння образно і чітко формулювати думку, добре володіти словом, аналітично мислити, розбиратися в політичних процесах — свого роду підготовка і сходинки до великої мрії.

Де і коли Роман заразився нею, сказати важко, але визріла вона у нього давно. Не випадково у березні цього року він взяв участь у Всеукраїнському конкурсі «Молоді політики України», який оголосив канал «Інтер», і ввійшов у число чотирьох переможців. Після цього отримав запрошення стати учасником програми «Свобода на Інтері».

Його погляди на політичне життя в країні видаються досить зрілими. Роман, зокрема, вважає, що в країні необхідно створити Міністерство пропаганди і національної політики, яке професійно працювало б над проблемою згуртування нації та її вихованням. По-друге, український політикум має складати інтелектуальна еліта, а не бізнес-клани. По-третє, крім комуністів, в Україні, на його думку, нема іншої партії у класичному розумінні, тобто партії, яка б мала чітку ідеологію. Цієї думки хлопець дійшов, відвідуючи зібрання багатьох місцевих партій, щоб ближче придивитися до них, ознайомитися з їхнім устроєм та ідеями. Тому й вибору на користь якоїсь партії поки що, каже, не зробив.

Чому саме політика так приваблює цього непересічного юнака?

— Хотілося б щось зробити для українського народу, — пояснює без пафосу хлопець. — Для себе — найменше.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківськ.

ФОТОФАКТ

Науково–виробнича майстерня «Арта» заслуженого художника України Олександри Теліженко набула слави не лише на Черкащині, а й далеко за її межами. Неповторні рушники знаної мисткині прикрашають приміщення державних та банківських установ, навчальних закладів, Українського дому в Києві. Витончені сорочки та стилізоване українське вбрання **(на знімку)** замовляють артисти, аматори художньої самодіяльності, а також всі, кому подобається в одязі національний колорит. Білий гаптований костюм від черкаської майстрині носить і Прем'єр–міністр України Юлія Тимошенко.

Фото Лідії ТИТАРЕНКО.

Роман, зокрема, вважає, що в країні необхідно створити Міністерство пропаганди і національної політики

«А я краще піду до світлиці...»

У Запоріжжі сталася подія — нібито камерна, але вона здобула загальноміське звучання. В національному університеті освятили оновлену «Українську світлицю». Річ у тім, що зал, який символізує селянську хату кінця XIX — початку XX століття, був створений з підручних матеріалів ще півтора десятка років тому і, на думку етнографів, уже вимагав реконструкції у відповідності з новою концепцією народознавства.

Такий вимогливий підхід до відображення народних цінностей пояснюється тим, що Запорізький університет є національним не тільки за статусом, а й за духом. Навіть у найтяжчі часи сталінсько-сусловського мракобісся тут вільно лунало українське слово, а наприкінці шістдесятих років минулого століття студенти і викладачі філологічного та історичного факультетів дружно виступили на захист шельмованого партійною номенклатурою роману Олеся Гончара «Собор». Тепер же, коли вуз очолює патріотична команда керівників, всі добрі починання з національного відродження Півдня України не просто знаходять підтримку, а й всіляко заохочуються ректоратом.

До речі, ідею оновити світлицю подав саме ректор університету Сергій Тимченко. А тим, хто засумнівався, що це можливо в розпал світової економічної кризи, він заперечив:

— Якщо в найтяжчий рік зробимо українську хату саме такою, якою її любили наші діди й прадіди, то доведемо всім, що нас варто шанувати!

По суті, Сергій Михайлович і був виконробом цього культурологічного проекту, а безпосереднім організатором —завідувач кафедри українознавства Ольга Стадніченко. Активно відгукнулися студенти, котрі дістали з прабабусиних скринь вишивані рушники та звезли з усіх регіонів України старовинні предмети домашнього вжитку. Дизайн світлиці розробив член Спілки художників України Борис Козловський, петриківський розпис на стінах виконала народна майстриня Марія Миронова, стилізовані дерев'яний стіл, лавки, полиці та інші меблі ручної роботи виготовили на одній з місцевих фабрик, а полив'яний посуд передав колектив Малобілозерської гімназії Василівського району, учні якої опановують гончарну професію.

В основному реконструкція світлиці завершена. Залишилося привезти сюди скриню, де зберігатимуться деякі експонати, а також три ікони, за розпис яких взялися ченці одного з волинських монастирів. Тож гостям, котрі прийшли на освячення, було на що подивитися і чому порадіти. Вітаючи тих, хто долучився до святої справи, перший проректор Олександр Бондар зауважив, що перелік основних надбань українського народу, записаних до Конституції, варто було б доповнити духовністю. А відомий поет, почесний доктор Запорізького національного університету Петро Ребро присвятив цій події свій новий вірш:

Хтось торує шляхи до столиці,
Дехто снить про поля голубі,
А я краще піду до світлиці,
Щоб відчути Вкраїну в собі.
Тут квітують серця пелюсткові,
Тут думки осіняє зоря.
Тут проміниться мамине слово,
Тут витає душа Кобзаря.
Хай же завше спішать сюди люди,
Хай черпають снагу і любов!
Запевняю: щасливим той буде,
Хто горнило в світлиці пройшов.

До ювілейного видання «Кобзаря» на честь 150-річчя від дня народження Т. Шевченка, яким обдарував університет поет Петро Ребро, додав свій пісенний гостинець співак і композитор Анатолій Сердюк, виконавши чільну пісню з нового компакт-диску «Краю мій рідний», а член Спілки фотохудожників України Борис Дворний презентував чудовий краєвид легендарної Хортиці.

Так почалося нове життя світлиці, де зазвичай засідала вчена рада, проводилися заняття з українознавства та відбувався захист дисертацій на здобуття вчених ступенів. Віднині вона буде ще й місцем прийому зарубіжних делегацій і осередком, де гуртуватиметься патріотична громадськість Запорізького краю.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

На знімку: священик Свято-Троїцького кафедрального собору УПЦ Київського патріархату отець Ігор освячує світлицю Запорізького національного університету.

Фото автора.

Запоріжжя індустріальне стало книгою

Невдовзі після виходу об'ємистої науково-популярної книги «Запорізький край», котру автори назвали історико-географічним нарисом, відбулася й презентація енциклопедичного видання «Запоріжжя індустріальне». Його за сприяння обласної ради та облдержадміністрації видав обласний союз промисловців та підприємців (роботодавців) «Потенціал».

Історія Запорізького промислового комплексу має багато славних сторінок — від пуску Дніпрогесу і «Запоріжсталі» до спорудження найбільшої в Європі Запорізької АЕС та випуску новітніх моделей легковиків. Нині в області виробляють 20 відсотків чавуну і сталі, майже третину електроенергії України, 75 відсотків автомобілів, усі трансформатори й авіадвигуни. Це ті можливості регіону, що дають йому змогу впевнено дивитися в майбутнє.

— Підприємства, представлені на цих сторінках, — слава і гордість нашого краю, — сказав у привітанні голова облдержадміністрації Олександр Старух. — Та головні герої книги — люди, що творили економічну міць держави й регіону.

Олександр Старух висловив упевненість, що книга, видана до 70-річчя Запорізької області, буде корисна не лише для пізнання історії краю, а й стане джерелом інформації для вітчизняних та іноземних інвесторів, котрі побажають вкласти кошти в розвиток економіки України.

Ілюстрована розповідь про індустріальний край має 12 розділів: від перших механічних майстерень до суперсучасних виробництв. Тут зафіксовано найважливіші факти і події, зроблено економічний аналіз кожного з періодів історії, розкрито перспективу подальшого розвитку регіону. І все це підкріплено 400 фотознімками з фондів музеїв та обласного архіву, з особистих архівів запорізьких журналістів.

Вл. інф.

Наші гончарські Афіни

Опішня, старовинне козацьке містечко в Зіньківському районі на Полтавщині, — один із найславетніших центрів культурної самобутності українців, усесвітньо відома столиця гончарства. На початку XX століття тут працювали близько 1000 гончарів, вироби яких знали майже на всіх континентах. Опішнянська кераміка стала своєрідним символом нашої культури, світовим мистецьким брендом.

Опішня — справжній магніт для істориків, художників, кінематографістів, етнографів, науковців, урядовців. Сюди прагнуть потрапити тисячі туристів з України та інших країн. Адже в цьому мальовничому містечку на березі Ворскли розташувався Національний музей-заповідник українського гончарства в Опішні. Це унікальний заклад, аналогів якому немає в Європі. На подвір'ї щоденно лунає українська пісня, працівники музею зустрічають гостей у національному вбранні. Вздовж алеї — дивовижна галерея монументальної скульптури, доробок майстрів-гончарів та художників-керамістів з усіх історико-етнографічних регіонів України. Також вражає колекція мисок з різних регіонів, справжній український мисник, на якому представлено різноманітний домашній посуд.

Ще в музеї-заповіднику є меморіальні музеї-садиби гончарки Олександри Селюченко та гончарської родини Пошивайлів, які також можна відвідати.

Тут донині збереглася унікальна споруда — будівля Опішнянського гончарного навчально-показового пункту Полтавського губернського земства, споруджена 1916 року за проектом Василя Кричевського.

При музеї діє гончарська книгозбірня — спеціалізована бібліотека з проблем вітчизняного й світового гончарства (близько 100000 одиниць). З літературою можна не лише ознайомитися, а й придбати унікальні керамологічні й народознавчі видання єдиного в країні місцевого наукового видавництва «Українське народознавство».

Привертає увагу діюче горно, яке щоранку для відвідувачів запалює гончар, заслужений майстер народної творчості України Микола Гаврилович Пошивайло.

Найголовніше — побачити маестро Миколу за роботою. Коли в умілих руках сіренька глиняна грудочка, обертаючись на гончарному крузі, через мить набуває форму, відразу відчуваєш особливу енергію творення і аури щастя, мимоволі віриш у чаклунство.

З майстром працює малювальниця, яка навчає гостей виводити орнаменти на гончарному виробі. Можна й побачити, і самому погончарувати й помалювати.

А хто завітає сюди з 29 червня по 5 липня 2009 року, на тих чекають незабутні враження. В цей час Мінкультури і туризму України, Національний музей-заповідник українського гончарства в Опішні, Державна спеціалізована художня школа-інтернат «Колегіум мистецтв у Опішні», Міністерство освіти і науки України, Львівська національна академія мистецтв, Львівський державний коледж декоративного та ужиткового мистецтва, Національна академія наук України, Інститут народознавства НАН України, Інститут керамології, Українське керамічне товариство, Полтавська обласна державна адміністрація, Управління культури і туризму Полтавської облдержадміністрації, Полтавська облрада, Опішнянська селищна рада проводять І Тиждень Національного гончарного здвиження «Здвиг-2009».

У його рамках відбудуться III Міжнародний молодіжний гончарський фестиваль, Міжнародний науковий симпозіум «Гончарська столиця України в світовій історії та культурі», Міжнародний мистецький фестиваль-ярмарок «Гончарний всесвіт в Україні-2009», Національна виставка-конкурс художньої кераміки «КерамПІК у Опішні» та традиційне свято Національний день гончара.

Приїздіть — і ви поринете в світ справжнього українського гончарства з професійними гончарами, фольклорними ансамблями, різноманітними конкурсами та вікторинами, українськими стравами та безліччю цікавих дійств.

Світлана ПРУГЛО,
співробітник інформаційної служби Національного музею-заповідника українського гончарства в Опішні.

Фото автора.

РЕГІОНИ

КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКИЙ

Івана Купала святкуватимуть за старим стилем

Цими вихідними в Кам'янці-Подільському святкуватимуть Івана Купала. І хоч раніше його відзначали 7 липня, та цьогоріч традицію змінив міжнародний фестиваль «Купальський вінок». Гулятимуть його у старовинному місті три дні і святкуватимуть не за нинішнім календарем, а за старим стилем. Організатори називають майбутню акцію сімейною і запевняють, що кращого відпочинку для родин не буває.

А в каньйоні річки Смотрич, неподалік від Новопланівського мосту, на галявині вже розміщується табір охочих узяти участь у дійстві. Поселитися в ньому можна за сто гривень. «Купальники» разом зустрічатимуть сонце, проведуть духовні практики, відтворять давні обряди, відкриють Капище Роду. Вулицями міста пройде факельна купальська хода. А на сцені біля ратуші виступлять відомий столичний гурт традиційної музики «Бутття», барди та бояни.

Віра ШПИЛЬОВА.

ТЕРНОПІЛЬ

Славетна Саломея постане на батьківщині

Пам'ятник видатній українській співачці, уродженці Тернопільщини Соломії Крушельницькій можна назвати багатостраждальним. Задум спорудити його виник ще наприкінці 90-х років минулого століття. Відтоді тричі переносили місце його встановлення, не вистачало коштів. І ось нарешті міська влада пообіцяла: пам'ятник славетній землячці відкриють восени. Слід сподіватися, що станеться це до чергової річниці від дня народження Соломії. Він відкриватиме бульвар Шевченка, що веде до академічного театру. На спорудження пам'ятника потрібно майже 700 тисяч гривень. Більшу частину цих коштів буде виділено з міського бюджету. Свій внесок зробить благодійний фонд «Соломія», який вже багато років залучає до цієї ідеї спонсорів. А нещодавно відбувся благодійний концерт «Сонет для Соломії», кошти від якого також буде перераховано на пам'ятник. З його встановленням розпочнеться реконструкція Театрального майдану. Усе разом це створить неповторний ансамбль у центрі міста.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

На знімку: таким буде пам'ятник Соломії Крушельницькій.

Фото автора.

22 червня — річниця початку Великої Вітчизняної війни

Запалив одяг, облитий бензином, і кинувся під фашистський танк...

Клопотання до Президента України про присвоєння звання Героя України (посмертно) Володимиру Карпенчуку ухвалила сесія Жмеринської районної ради на Вінниччині.

Ініціатором такого рішення став депутат районної ради Дмитро Колесник:

— Наш земляк Володимир Карпенчук ціною власного життя зупинив колону німецьких танків. Перший танк рухався у напрямку комендатури прикордонної застави у містечку Сокаль на Львівщині. У будинку тоді перебували діти, матері й дружини тих, хто служив на кордоні. Він врятував їм життя. Але про цей геройський вчинок мало хто знає навіть у нашому районі. Тим часом у Росії Карпенчука нагородили орденом Олександра Невського І ступеня (посмертно). Тому я вдячний депутатам, що підтримали мою пропозицію про достойне вшанування пам'яті Володимира Карпенчука. На нашу думку, його подвиг гідний високого звання Героя України. Уже тому, що він був перший, хто у такий спосіб зупинив фашистів. Здійснив він його на рідній землі, а не деінде. Сталося це вранці 22 червня 1941 року, першого дня війни. Як відомо, пізніше у боях з фашистами такий вчинок повторили чимало воїнів, але наш земляк був перший...

НАША ДОВІДКА

Вранці 22 червня 1941 року фашисти вели бій за містечко Сокаль на Львівщині. Тут розташовувалася 4-та комендатура 19-го Володимир-Волинського прикордонного загону. Старшим військовим фельдшером служив Володимир Карпенчук родом з села Лука Мовчанська Жмеринського району на Вінниччині.

Після затяжного бою фашисти увірвалися у містечко. Колона танків наближалася до приміщення комендатури. У цей час у підвалі будівлі зібралися діти і дружини прикордонників. Раптом назустріч танкам вибіг чоловік у медичному халаті. Ще мить — і одяг на ньому спалахнув від сірника. Просякнутий перед тим бензином халат боєць зірвав з себе і кинув на решітку люка двигуна. Сам, охоплений полум'ям, кинувся під перший танк. Від сильного вибуху задрижала земля. Танки, що рухалися слідом, зупинилися.

Його назвали «українським Данко»

Ім'я героя, який врятував життя дітей та їхніх матерів, довгий час залишалося невідомим. Тільки через двадцять п'ять років після закінчення війни було вперше названо його прізвище. Ним виявився згаданий вище прикордонник Володимир Карпенчук.

Дослідив подробиці того фронтового епізоду колишній прикордонник полковник Володимир Платонов з Москви. Спершу дослідник описав тільки сам епізод. Прізвище відважного бійця ще не було відоме. Коли побачила світ його книжка «Вони першими прийняли удар» (1963 рік), читачі звернулися з проханням назвати героя. Після чого дослідник продовжив пошуки. На щастя, вони увінчалися успіхом. Чотири роки знадобилося пошуковцю, кадровому офіцеру-прикордоннику Василю Платонову, щоб встановити прізвище відважного солдата. Василь Платонов назвав Карпенчука «українським Данко».

Коли стало відомо його ім'я, матері героя — Вірі Григорівні призначили пенсію. Про це розповіла внучка Володимира Карпенчука — Тамара Стаднійчук. Вона проживає у селі Лука Мовчанська, працює в селі бібліотекарем. «Спочатку Віра Григорівна отримала повідомлення, що її син Карпенчук Володимир Прохорович зник безвісти, — каже внучка героя, — а вже коли встановили його прізвище, то призначили пенсію. Виплачували її через військкомат. І там же, у військкоматі, треба було отримувати гроші. Один раз на місяць бабуся пішки йшла у Жмеринку. А це з села неблизька відстань. Як зараз пам'ятаю суму, яку приносила, — 26 рублів 60 копійок. Чому запам'ятала? Бо вона щоразу копійки віддавала мені».

Не знайшли могили

Тамара Василівна пригадує, як до них приїздили з Москви знімати фільм про її діда, Володимира Прохоровича. «Тільки-но з'явилася книга Платонова, мої батьки поїхали в Москву до її автора, — каже Тамара Василівна. — Спочатку листувалися з ним. Все сподівалися, що він ще щось дізнається про Володимира Прохоровича. А одного разу вони отримали інформацію про те, що він, нібито, похований в одній з братських могил у Сокальському районі, — продовжує Тамара Василівна. — Щойно почули про це, зібралися в дорогу і подалися на Львівщину. Коли повернулися, розповідали, що всі стежки стоптали на околицях Сокаля і в сусідніх селах. Та все марно. Ніде не знайшли могили. І місцеві жителі нічим їм не допомогли».

Збереглася одна-єдина фотографія прикордонника. Він на ній у військовій формі. Фото було невеликого розміру, зроблене для документів. «Одного разу до нас приїхали з Києва учні художньої школи, — продовжує спогади Тамара Василівна. — Вони на основі маленького фото написали чудовий портрет».

Куточок героя створили також у Жмеринському районному музеї. Просили у матері загиблого солдата передати речі Володимира. Але що вона могла запропонувати? Сказала: «Діти, нема нічого такого, хіба що ось ця хустка, в якій я його проводжала в армію. Володя торкався її своїми руками...» Так само у музей передали книгу Василя Платонова «Вони першими прийняли удар», його листи про пошуки. На жаль, чомусь не збереглися ці експонати. Принаймні так каже внучка героя.

З відпустки повернувся раніше

Найбільше матеріалів про нашого земляка зібрали москвичі. Уже згаданий Василь Платонов розпитував про героя у тих, хто служив з ним на заставі і кому вдалося залишитися живим після війни. Зокрема, колишній командир прикордонного загону генерал-майор запасу Михайло Бичковський згадував, як старший військовий фельдшер Володимир Карпенчук умів налагоджувати стосунки з лікарями у Сокальській районній лікарні. Це допомагало швидшому одужанню хворих.

За місяць до початку війни Володимир був у відпустці вдома. Допомагав батькам по господарству. Зустрічався з друзями дитинства. Один з його ровесників Степан Сухаревський написав, на прохання автора книги Василя Платонова, що його друг Володя Карпенчук читав більше за всіх хлопців у селі. Тому його завжди було цікаво слухати, бо мав що розповісти. Ще один земляк, сусід Володимира Карпенчука — Федір Гушеватий розповідав, що більш надійного товариша, як Володя, годі було шукати.

Хоч як мама благала сина не поспішати з відпустки повертатися на службу, Володя переконував її, що він дуже потрібен на заставі. Уже в той час, перед війною, фашисти влаштовували провокації на кордоні. Він повернувся на заставу раніше, ніж закінчився термін відпустки. Серце матері відчувало, що на сина чекає лиха година. Тому й просила Володю побути ще хоч день-другий разом з нею. То була остання зустріч Володимира Карпенчука з батьками і земляками. Він пожертвував своїм життям заради порятунку інших. Сталося це приблизно о дев'ятій ранку 22 червня 1941-го у перший день війни.

РЯДКИ БІОГРАФІЇ

Восьмирічку Володя закінчив у рідному селі, далі продовжив навчання у сусідній Носківецькій середній школі. Коли отримав атестат, йому, одному з найбільш старанних учнів, запропонували залишитися в школі працювати учителем трудового навчання. Пізніше працював бухгалтером у відділі постачання на станції Жмеринка та в колгоспі свого села. Бухгалтерську справу опанував на сільськогосподарських курсах. В армію призвали у 1937 році. Через рік став курсантом Харківського військово-фельдшерського училища.

«Запрошуємо для отримання ордена...»

«Шановна Лідіє Володимирівно! Ваш батько — Карпенчук Володимир Прохорович за мужність і героїзм нагороджений орденом Олександра Невського І ступеня (посмертно). Запрошуємо вас прибути в Москву для отримання нагороди».

Такого змісту листа отримала донька героя у 2005 році — це був рік 60-річчя Перемоги у Великій Вітчизняній війні. У зв'язку з цим росіяни згадали про подвиг нашого земляка.

— Мати не мала сил на поїздку в далеку для неї дорогу, — продовжує розповідь її донька, внучка героя Тамара Стаднійчук. — Тому я їздила за нагородою. Відбувалася нагородження в Музеї історії Великої Вітчизняної війни. Все було дуже урочисто, піднесено. Не могла я стримати сліз. Бо кожен спогад про дорогу людину озивається вдячністю у серці. Приємно й те, що організатори урочистостей відшкодували кошти на дорогу, так само оплатили проживання в готелі. Дуже по-людяному поставилися до нас. Разом зі мною з України була ще одна жіночка з Полтавської області.

У Москві Тамара Василівна познайомилася з дослідницею на прізвище Платонова. «Неля Платонова підготувала до цієї дати книгу «Згадаймо всіх поіменно», — каже Тамара Василівна. — У ній розповіді про тих, хто вважався загиблим безвісти, але, на щастя, їх імена все-таки вдалося встановити. Є в цій книзі також розповідь про мого дідуся Володимира Карпенчука».

У школі села Лука Мовчанська діти знають про подвиг їхнього земляка. Тут облаштували «Куточок героя», проводять уроки мужності з розповіддю про його вчинок. Разом з тим земляки вважають, що подвиг Карпенчука оцінено не так, як він того заслуговує. Володимир Карпенчук гідний більшого пошанування. Земляки вже зробили у цьому напрямку перший крок. Під час випускної лінійки на приміщенні школи встановили пам'ятну дошку на честь Володимира Карпенчука. Виготовлено її завдяки старанням і коштам уже згаданого депутата Дмитра Колесника. Тепер земляки героя чекатимуть, як поставляться до їхньої пропозиції в Києві.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

На знімку: внучка героя Володимира Карпенчука — Тамара Стаднійчук та поет Володимир Джеджула розповідають учням Лука-Мовчанської школи про відважний вчинок їхнього земляка у роки війни.

Фото автора.

Ім'я героя, який врятував життя дітей та їхніх матерів, довгий час залишалося невідомим

Повне найменування:
Банківська холдингова група "Свєдбанк Фінанс"

Організаційно-правова форма: Банківське об'єднання
Тип об'єднання: Холдингова група
Засновники:
- Материнська компанія - Публічне акціонерне товариство "Свєдбанк" (яке виступає правонаступником по всіх правах та зобов'язаннях Відкритого акціонерного товариства "Свєдбанк")
- Банк-учасник - Приватне акціонерне товариство "Свєдбанк Інвест" (яке виступає правонаступником по всіх правах та зобов'язаннях Закритого акціонерного товариства "Свєдбанк Інвест")

Місцезнаходження: Україна, 01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 30
Телефон: 8(044) 481-48-93

Загальні збори акціонерів Материнського банку та Загальні збори акціонерів Банку-учасника 15 червня 2009 року прийняли рішення про реорганізацію Банку-учасника шляхом приєднання до Материнського банку та припинення, внаслідок приєднання, Банківської холдингової групи "Свєдбанк Фінанс" з дати державної реєстрації припинення Банку-учасника у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців.

На виконання рішення Загальних зборів, 15 червня 2009 року між Материнським банком та Банком-учасником було укладено Договір про припинення Договору про заснування та діяльність Банківської холдингової групи "Свєдбанк Фінанс" від 26 березня 2008 року.

Правління АТ "Свєдбанк" (публічне)

Господарським судом Кіровоградської області (25022, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 29) 20 березня 2009 року порушено провадження справи про банкрутство № 11/31 Комунального підприємства»Петрівське управління житлово-комунального господарства» (юридична адреса: 28300, Кіровоградська обл., смт Петрове, вул. Літвінова, 19, код ЄДРПОУ: 31583615; розрахунковий рахунок: 26009312654001, МФО: 323583 в КФ КБ «Приватбанк»).

Розпорядник майна - арбітражний керуючий Заяц Анатолій Іванович, ліцензія № 176281 серія АБ, м. Світловодськ, пров. Нагірний, 3/125.

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

До уваги акціонерів ВАТ ЕК "Закарпаттяобленерго"!

Повідомляємо, що позачергові **ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ АКЦІОНЕРІВ** відбудуться **12 серпня 2009 року** о 12.00 за адресою: **Закарпатська обл., Ужгородський р-н., с.Онреківці, вул. Головна, 57**.

Реєстрація акціонерів (або їх представників) буде проводитися за цією адресою з 09.00 до 11.00 **12 серпня 2009 року.**

ПОРЯДОК ДЕННИЙ

1. Про обрання лічильної комісії, голови і секретаря загальних зборів акціонерів ВАТ ЕК "Закарпаттяобленерго" та затвердження регламенту роботи загальних зборів акціонерів.
2. Звіт Дирекції про результати фінансово-господарської діяльності ВАТ ЕК "Закарпаттяобленерго" за 1 півріччя 2009 року.
3. Про затвердження результатів інвентаризації майна.
4. Розгляд та затвердження результатів аудиторської перевірки ВАТ ЕК "Закарпаттяобленерго".

Пропозиції щодо порядку денного зборів приймаються дирекцією компанії не пізніше ніж за 30 днів до дати проведення загальних зборів у письмовому вигляді за адресою: 89412, Закарпатська обл., Ужгородський р-н., с.Оноківці, вул. Головна, 57. Ознайомитись з документами, пов'язаними з порядком денним зборів можна у відділі цінних паперів ВАТ ЕК "Закарпаттяобленерго" за цією ж адресою.

Для участі в загальних зборах акціонерам необхідно мати при собі документи, що посвідчують особу, а представникам акціонерів відповідне доручення, оформлене згідно з чинним законодавством.

Довідки за тел.: (0312) 61-98-61, 3-74-25, факс 3-74-25

Дирекція ВАТ ЕК

Господарський суд Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) постановою від 11.06.2009 р. у справі № 21/29 визнав банкрутом приватне підприємство «Олігархія», 79495, м. Львів-Винники, вул. І. Франка, 18а, код ЄДРПОУ 32484225, п/р № 2600249 у Філії Першого Українського міжнародного банку в м. Львові, МФО 385350.

Ліквідатором банкрута призначений арбітражний керуючий Липський С. І., ліцензія серії АВ № 307486 від 17 травня 2007 р., адреса - 79013, м. Львів-13, а/с 4389.

Постановою господарського суду Миколаївської області від 09.06.2009 р. по справі № 5/157/09 визнано банкрутом ТОВ «АКЦЕПТ-77» (ЄДРПОУ 35320445, адреса; м. Миколаїв, пр. Жовтневий, 34, кв. 22) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Постановою господарського суду Миколаївської області від 09.06.2009 р. по справі № 5/158/09 визнано банкрутом ТОВ «СТАНДАРТ-СИГМА» (ЄДРПОУ 36057051, адреса: м. Миколаїв, вул. Силікатна, 283, кв. 43) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Постановою господарського суду Миколаївської області від 09.06.2009 р. по справі № 5/159/09 визнано банкрутом ПП «ДЕЛЬТА - СТРОЙ» (ЄДРПОУ 35889789, адреса: м. Миколаїв, вул. Пушкінська, 17) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором вищезазначених підприємств призначено Цуріку Михайла Вікторовича (ліцензія АВ № 397364 від 08.12.2008 р.), кредиторські вимоги приймаються протягом 30 діб з моменту опублікування оголошення за адресою: 54038, м. Миколаїв, вул. Генерала Карапенка, 2/1, кв. 41.

Повідомлення

Я громадянин Республіки Молдова - Бунеску Дмитро (національний паспорт типу РА № А3430145, виданий 00 Кишинів від 19.02.2008 р.; місце проживання: Республіка Молдова, м. Кишинів, вул. Сармізегетуза, № 96, корпус 2, кв. 41), маю намір придбати 100% простих іменних акцій Закритого акціонерного товариства «Видавнича група «ПОСТУП» (ідентифікаційний код за ЄДРПОУ 25226886, яке розташовано за адресою: 79040, Львівська область, м. Львів, вул. Городоцька, буд. 367) (загальна кількість акцій - 200 (двісті) штук, номінальна вартість однієї акції - 100,00 грн. (сто гривень нуль копійок), випущених у документарній формі, загальною вартістю 20 000,00 грн. (двадцять тисяч гривень нуль копійок), які на сьогоднішній день належать:

- Підприємству «Інститут розвитку міста», ідентифікаційиий код за ЄДРПОУ 30822709), яке розташовано за адресою: 79012, Львівська обл., місто Львів, вулиця Сахарова, будинок 42 (володіє простими іменними акціями в кількості 178 (сто сімдесят вісім штук);
- Закритому акціонерному товариству «Телерадіокомпанія Люкс», ідентифікаційний код за ЄДРПОУ 20765851), яке розташовано за адресою: 79008, Львівська область, м. Львів, пл. Галицька, буд. 15 (володіє простими іменними акціями в кількості 2 (дві) штуки);
- Білоусу Андрію Васильовичу (паспорт серія КА № 863495, виданий Личаківським РВ УМВС України у Львівській області від16 липня 1998 р., який проживає за адресою: м. Львів, вул. Кримська, буд. 53, кв. 5; ідентифікаційний номер 2760912713) (володіє простими іменними акціями в кількості 20 (двадцять) штук).

Постановою господарського суду Миколаївської області від 19.05.2009 р. по справі № 5/139/09 визнано банкрутом ТОВ «КОМ-СТАР» (ЄДРПОУ 36099589, адреса: м. Миколаїв, вул. Адмірала Макарова, 7) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором вищезазначеного підприємства призначено Сорокіна Олексія Олександровича (ліцензія АВ № 347302 від 14.11.2007 р.), кредиторські вимоги приймаються протягом 30 діб з моменту опублікування оголошення за адресою: м. Миколаїв, вул. Нікольська, 71, офіс 309, т.: 71-48-09.

Постановою господарського суду Миколаївської області від 19.05.2009 р. по справі № 5/142/09 визнано банкрутом ТОВ «АГРОВИТА-ЦЕНТР» (ЄДРПОУ 35834834, адреса: м. Миколаїв, вул. Нікольська, 23/2б) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором вищезазначеного підприємства призначено Сорокіна Олексія Олександровича (ліцензія АВ № 347302 від 14.11.2007 р.), кредиторські вимоги приймаються протягом 30 діб з моменту опублікування оголошення за адресою: м. Миколаїв, вул. Нікольська, 71, офіс 309, т.: 71-48-09.

Постановою господарського суду Миколаївської області від 21.05.2009 р. по справі № 6/158/09 визнано банкрутом ТОВ «Фиеста-Агро» (ЄДРПОУ 35834860, адреса: м. Миколаїв, вул. Нікольська, 23/2б) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором вищезазначеного підприємства призначено Сорокіна Олексія Олександровича (ліцензія АВ № 347302 від 14.11.2007 р.), кредиторські вимоги приймаються протягом 30 діб з моменту опублікування оголошення за адресою: м. Миколаїв, вул. Нікольська, 71, офіс 309, т.: 71-48-09.

Постановою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 10.06.2009 р. у справі № 27/47Б ТОВ ВИРОБНИЧО-КОМЕРЦІЙНА ФІРМА «РОНІКС» (83112, м. Донецьк, вул. Адигейська, буд. 14, код ЄДРПОУ 22009527) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором призначено арбітражного керуючого Авілова Дениса Сергійовича (ліцензія АВ № 347358), 83030, м. Донецьк, вул. Олександрова, буд. 1, кв. 33.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Ухвалою господарського суду міста Києва (вул. Б. Хмельницького, 44-б, м. Київ, Україна, 01030,) у справі № 44/302-б порушено провадження у справі про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Мультисервіс» (вул. Миколи Василенка, 7, літ. А, м. Київ, 03124; п/р 26004000000292 в ТОВ УКБ «КАМБІО», МФО 380399; код ЄДРПОУ 25635917).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Чекштуріну Тетяну Миколаївну (ліцензія АВ№ 158470 від 14.12.2006 р., адреса: 02095, м. Київ, вул. Срібнокільська, 14, кв. 126).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Господарський суд Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, Майдан Незалежності, 1) Постановою від 25 травня 2009 року по справі № 13/17/239-Б визнав банкрутом Виробничо-комерційну фірму «Украгропродукт»(код ЄДРПОУ 23653360) (вул. К. Маркса, 2, м. Шепетівка Хмельницької області) та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Білика Володимира Анатолійовича (ліцензія АБ № 271791 від 06.05.2006 року), (31100, Хмельницька область, м. Старокостянтинів, вул. Попова 15/63).

Товарна біржа "Подільська" (29000 м. Хмельницький вул. Театральна, 10 т. 65-05-13, 70-20-73, 70-22-10, 70-22-11 ,т./факс 795-801, код 32452151 р/р 2600701009716 МФО 315654 ХФ ВАТ "Кредо банк ", оголошує про проведення торгів(аукціону) по реалізації

1. Майно, що належить ДП "Новатор", м.Хмельницький. Дата торгів 20.07.2009р.

Останній термін подачі заявок - за три дні до дати проведення аукціону.

№ п/п	Назва обєкту	Інв.№	Рік введення в експл.	Первісна вартість	Сума зносу	Технічна характеристика грн	Початкова вартість
1	Механічно ремонтна дільниця №31 (будівля), заг.пл.171,6 кв.м., м. Хмельницький, вул. Тернопільська, 15/2	0000013	1977	63346	20060	Стан задовільний	213985,00
2	Дільниця №31 (приміщення з прибудовами), заг.пл. 364,1 кв.м., вул..Тернопільська,15	0000069	2005	18520	3240	Стан задовільний	382305,00

Торги проводяться за адресою м. Хмельницький , вул. Театральна 10 (у приміщенні товарної біржі) об 11.00. Час ознайомлення з майном кожного робочого дня за місцем знаходження об'єкту. Гарантійний внесок - 10% від стартової вартості. Реєстраційний внесок для фізичних осіб 25 грн. , для юридичних - 50 грн.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Відповідно до п. 2 ст. 2 Закону України «Про порядок обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України» Верховний Суд України повідомляє про підготовку та направлення до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України матеріалів щодо обрання Зубара Валентина Васильовича суддею Верховного Суду України безстроково.

Верховний Суд України.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 41) від 20.05.2009 р. у справі № 50/131 Будинкоуправління № 8 Київського квартирно-експлуатаційного управління Міністерства оборони України, код ЄДРПОУ 22992769 (02093, м. Київ, вул. Поліська, 28, п/р 26007028593781, Дарницьке відділення КМФ АКБ УкрСоцБанк, МФО 322012) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Лужецького Дмитра Леонідовича (09100, м. Біла Церква, вул. Гагаріна, 5, кв. 7, тел.: 8-067-5014416. Ліцензія Серія АВ № 456335 від 02.02.2009 р.

Претензії та заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3А) порушив справу про банкрутство № 22/17б відносно Приватного підприємства «Виробничо-комерційного приватного підприємства «АКВАТЕХ», код ЄДРПОУ 30761662, адреса: 91055, м. Луганськ, вул. Совєтская, 42, оф. 11, п/р 2600517923 в ЛОД ВАТ «Райффайзен Банк Аваль», МФО 304007.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Рачка Романа Володимировича, ліцензія серії АВ № 081092 від 07.03.2006 р., який мешкає за адресою: 93200, Луганська обл., м. Первомайськ, вул. Дзержинського, 11, кв. 73, ІПН 2878505096.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, Майдан Незалежності, 1) ухвалою від 16.04.09 р. порушено провадження у справі № 4/73-Б про визнання банкрутом Сільськогосподарського кооперативу «Дружба», код ЄДРПОУ 03788307 (с. Коржівка Старокостянтинівського району Хмельницької області, 31145).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Матущака Віктора Івановича (ліцензія серії АБ 271721 від 03.03.2006 року), м. Хмельницький, вул. Сковороди, 14, кв.151. Заяви кредиторів приймаються Господарським судом Хмельницької області та розпорядником майна протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

ДО УВАГИ АКЦІОНЕРІВ!
Відкрите акціонерне товариство " Авдіївський коксохімічний завод" повідомляє, що 07 серпня 2009 року о 12.00 відбудуться чергові Загальні збори акціонерів Товариства за адресою: м. Авдіївка, Донецька область, проїзд Індустріальний, 1, конференцзал заводоуправління ВАТ "АКХЗ".

Порядок денний:

1 Про обрання робочих органів та затвердження регламенту роботи Загальних зборів акціонерів Товариства.
2 Про внесення (затвердження) змін до Статуту Товариства.
3 Звіт Генерального директора про результати фінансово-господарської діяльності Товариства за 2008 рік.
4 Звіт та висновки Ревізора Товариства щодо фінансової звітності за 2008 рік.
5 Про затвердження фінансової звітності Товариства за 2008 рік.
6 Про затвердження порядку розподілу прибутку за 2008 рік.

Реєстрація учасників зборів 07 серпня 2009 року з 11.30 до 11.50.

Учасникам зборів при собі мати паспорт,
представникам акціонерів - паспорт і доручення.

Генеральний директор
Г.О. ВЛАСОВ

ОСНОВНІ ПОКАЗНИКИ
фінансово-господарської діяльності підприємства (тис.грн)*

Найменування показника	період	
	Звітний 2008	Попередній 2007
Усього активів	12 769 894	7 388 176
Основні засоби	3 507 597	1 996 127
Довгострокові фінансові інвестиції	1 918 307	1 717 807
Запаси	243 220	263 397
Сумарна дебіторська заборгованість	6 930 689	2 926 991
Грошові кошти та їх еквіваленти	6 241	517 434
Нерозподілений прибуток		
Власний капітал	6 199 943	4 153 286
Статутний капітал	343 340	340 743
Довгострокові зобов'язання	714 721	1 241 451
Поточні зобов'язання	5 819 303	1 958 466
Чистий прибуток (збиток)	3 253 463	2 365 557
Середньорічна кількість акцій (шт.)	194 167 160	193 604 500
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	0	0
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	0	0
Чисельність працівників на кінець періоду(осіб)	6 040	7 000

КУРІНЬ

№ 113 (4613) СУБОТА, 20 ЧЕРВНЯ 2009

Сьогодні в Україні переважно ясно, місцями мінлива хмарність, можливі короткочасні опади. Вітер південно–західний, східний, 5—10 м/с. Температура вночі близько 11—16 градусів тепла, вдень 25—30 градусів.

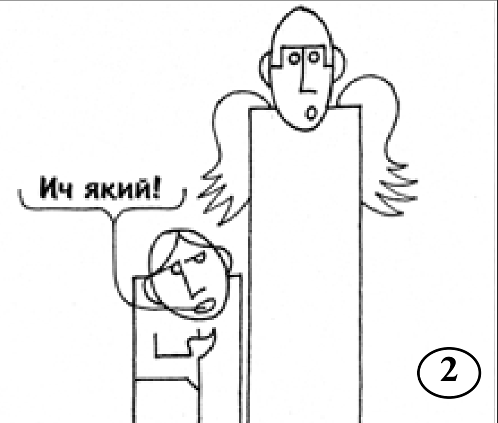
ЦЬОГО ДНЯ, 20 ЧЕРВНЯ

❒ 1727. Гетьманом Лівобережної України обрано Данила Апостола. ❒ 1819. Народився французький композитор Жак Оффенбах, засновник жанру класичної оперети. Написав понад 100 оперет (найвідоміша — «Перікола»). ❒ 1929. У Чехословаччині помер Євген Чикаленко, поміщик, меценат і культурний діяч. На його гроші видавалися українські газети, виплачувалися гонорари та премії. ❒ 1934. Народився російський поет, бард і кіноактор Юрій Візбор. ❒ 1942. Створено Український штаб партизанського руху. ❒ 1984. Не стало поета Миколи Тарновського. ❒ 1991. Уряд об'єднаної Німеччини ухвалив перенести столицю країни з Бонна до Берліна. ❒ 2007. У Києві відкрито меморіальну дошку поетові й художникові Максиміліану Волошину.

КАРИКАТУРИСТ ПРОДОВЖУЄ ТЕМУ

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

ТЕЗИ Й АНТИТЕЗИ

☞ ***Це тільки в шахах білі і чорні грають за тими само правилами. А в житті — чорні грають за правилами білих.***

☞ ***Який колір волосся у стриженої блондинки?***

☞ ***Ми вже утратили все, крім своїх хазяїнів.***

Віктор ІГНАТЕНКО.

З Цього світу на Той

КАЗКА

Криза — це економічна чума, причиною виникнення якої можуть бути лише бацили аурумфаги

На одміну од ураганів, що отримують повне іменння, кризи отримують лише перші (заголовкові) їх літери, незважаючи навіть, що будь-яка криза завжди довша (за часом свого існування) від будь-якого урагану. Така вже склалась традиція, і тому остання (згідно з послідовністю) криза, що охопила весь світ, отже й нас, отримала собі в назву чергову в Абетці криз літеру — літеру Ю. Котра, на превеликий жаль, ще не остання, а лише передостання. Але й на тому — слава тобі, Господи!

Кризи, як зазвичай, поширюються вшир, хоч і в усі боки, однак наша, розповсюдившись в усі боки вшир і розлігшись на них, пішла далі, й оскільки Земля — кругла, пішла вглиб! Тому що вгорі нема чого їй робити.

Таким чином, криза пішла з Цього світу на Той. І, як має бути, прямісінько до пекла, оскільки в раю, як і на небі, про що вже було сказано, вона ні до чого.

Зрозуміло, чортів охопив жах, бо якщо розвалиться все у пеклі — кінець диявольського панування на Землі!

З появою кризи в пеклі одразу ж почало все дорожчати, а роботи — припинятися. Першими подорожчали енергоносії — дрова й смола (смола — провідник тепла, й тому вона енергоносій; ось як труба — провідник газу): дрова — удвічі, смола — вчетверо, оскільки нафтопродукт, те ж казани й кочерги, й інший пекельний інвентар — щипці й пилки, сокири й гаки, як такі, що потрібні чортам для обслуговування грішників, і котрі, у зв'язку з подорожчанням металу ще більшим, ніж смоли, подорожчали вдесятеро!

Через нестачу дров під казанами почало ледь жевріти, а смола в казанах перестала кипіти, й навіть захолола зовсім, і тому сиділи тепер грішники не в киплячій смолі по саміськім шию, а на охололій її поверхні, і, саме собою зрозуміло, голими. Так що тремтіли вони од холоду, як чорти — од злості: через відсутність роботи, й отже — платні, яку чортам сплачують тому, що не можуть вони годуватися святим духом!

Одночасно із звільненням чортів з роботи пекельна адміністрація почала відправляти грішників із Пекла до Чистилища, щоб очищалися там од смоли й повертали її знову до Пекла, оскільки це ще не останнє подорожчання смоли.

Оскільки Чистилище належить наполовину чортам і наполовину янголам, співчуваючим й милостивим, грішників, що покаялись у всіх вчинених і не вчинених гріхах, янголи почали відправляти цілими натовпами до райських богоугодних притулків — одних, і прямісінько в райські кущі — інших: хто на що більше заслуговував.

Дізнавшись про те, що трапилось і відбувається на Тому світі, на Цьому почалась масова втеча на Той: одні почали вішатись, другі — кидатися з верхніх поверхів, треті — топитися, щоб одразу опинитись у Раю, поки в ньому ще є вільні місця.

Після того як утік звідси останній втікач, криза щезла сама по собі разом з останнім утікачем.

Таким чином, завдяки кризі щезло Пекло, розчинилось Чистилище й настав Рай на всьому Тому й Цьому світі, мовби трапилось це на глобусі, одразу на обох його півкулях.

Але ж могла, казали ті, що знають усі літери в Абетці, після кризи Ю початись криза Я! Котра хоч і остання, але лише в черговій Абетці криз.

Мирослав МИЛОРАДОВИЧ.

ДОШКА ПОШАНИ

У дамки?!.

Олександр Мороз, лідер СПУ (про ситуацію з міністром транспорту і зв'язку Й. Вінським):

— Тимошенко просто збила його, як пішака, замінивши одну фігуру в Кабміні іншою...

Від чергового:

— Просто він, Вінський, захотів вийти в дамки. А в Кабміні двох дамок бути не може.

Облік і контроль

Віктор Янукович, лідер Партії регіонів (зізнався журналістам, чому їздив у Москву перед оголошенням про створення «ширки»):

— Я стою на медичному обліку в Москві, у приватній клініці, починаючи з 2005 року.

Від чергового:

— Найцікавіше, що ця приватна клініка теж стоїть на обліку. Але вже на військовому і в Кремлі...

Відліт з ульотом

Юлія Тимошенко, Прем'єр-міністр України:

— Ющенко є технічним кандидатом у Яценюка, його завдання вбивати мене з ранку до вечора, привселюдно, красиво, професіонально, з запрошенням засобів масової інформації. Яценюк — технічний кандидат у Януковича. Його завдання: у Західній Україні, у Центральній Україні забрати все, що можна в мене забрати. Янукович — це той, хто їде і буде по-справжньому змагатися зі мною.

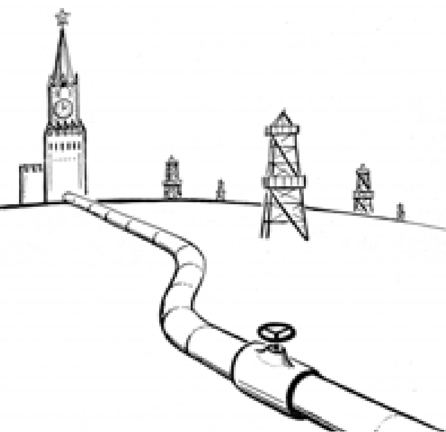
Від чергового:

— Юліє Володимирівно, ви забули про Черновецького! Подейкують, що саме ви технічний кандидат у Леоніда Михайловича і ваше завдання готувати з ранку до вечора (привселюдно, красиво, професіонально, з запрошенням засобів масової інформації) майданчик для відльоту Черновецького в Президенти.

Усі дороги ведуть...

Віктор Черномирдін, недавній посол РФ в Україні:

— Ви, українці, нічим від нас не відрізняєтеся, так само швидко застрибуєте в сідло, але довго шукаєте дорогу.

Від чергового:

— Ми ж не винуваті, що всі наші дороги вже зайняті вами: газопровід у Європу — раз, чорноморські шляхи — два, інформаційні канали — три...

Пора виписувати

Олександра Кужель, глава Державного комітету регуляторної політики і підприємництва:

— Знаєте, коли у хворого питають: «Як справи, ти вже одужав?», а він відповідає: «Ще ні, але є позитивні тенденції» — то от точно так само сьогодні кажуть про економіку України.

Від чергового:

— А палатний лікар каже: «Сестричко, швиденько виписуйте пацієнта, а то ще, боронь Боже, у нас тут переставиться!..»

Пам'ятка борцеві

Арсеній Яценюк, лідер «Фронту змін»:

— Я боротимуся з Януковичем, і я здобуду перемогу над Януковичем, Юлією Тимошенко й обов'язково над Віктором Ющенком.

Від чергового:

— Пам'ятайте, коли будете боротися:

***з Януковичем** — у захваті, він часто використовує викид правої ноги між ніг супротивника;*

***з Тимошенко** — відводьте очі, бо вона їх виколе Фірташем;*

***з Ющенком** — просто подайте руку, допоможіть устати...*

Ху із кролик

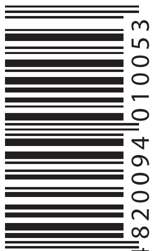

Юрій Луценко, міністр внутрішніх справ (про Арсенія Яценюка):

— Тільки в нашій країні кролик може вирішити, що він — цар звірів.

Від чергового:

— Тільки в Німеччині наш міністр-цар відчуває, що насправді він — кролик.

Мал. Михайла САЧКА, Вадима СИМИНОГИ, Василя ФЛЬОРКА, Миколи КАПУСТИ.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓡ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2009 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 1181

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**

для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

4 820094 010053